

І сьогодні
нагайтесь,
і свого не
цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА

SVOVODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью Йорку: (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXI Ч. 57. ДЖЕРЗІ СІТІ і НЬЮ ЙОРК ВІСІРОК, 26-го БЕРЕЗНЯ 1974 ЦЕНТИВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK TUESDAY, MARCH 26, 1974 No. 57. VOL. LXXXI.

Б. КРАВЦІВ, Я. ПЕЛЕНСЬКИЙ і НАТАЛІЯ ПИЛИПЮК ОДЕРЖАЛИ ГАРВАРДСЬКІ СТИПЕНДІЇ

Ред. В. Кравців

Кембридж, (УНІУ). — Дня 12 березня 1974 р. відбулося тут засідання комісії для розгляду прохань відносно стипендій Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету (УН-ІУ). У висліді якого стипендії в сумі по \$10.000 призначено ред. Богданові Крайцеву і проф. Ярославові Пеленському, а стипендію в сумі \$5.000 докторантці Наталії Пилипюк.

В склад комісії входили професори — Віктор Байтрав, Олександр Припхан, Ігор Шевченко і д-р Орест Субтельний. Комісія ствердила, що повідомлення про стипендії УНІУ були розіслані до української преси, як також до слов'янських департаментів університетів в З-СА. Крім того, вчерашня інформація про отримання стипендії була подана в "Гарвард Юреспондент" та "Нью-Йорк Таймс".

Відносно першої групи стипендіатів: а) першосте мають апіканти з-поза Гарвардського університету, б) одна стипендія повинна бути призначена історикові, друга — літературознавцеві або мовознавцеві, в) один із тих, що одержать стипендію, повинен бути з рядів вчених старшої генерації, другий — з молодшої, виховані в американських університетах, г) у призначенні стипендій мають першесте ті вчені (Закінчення на стор. 6-й)

В. Запаранюк переобраний на голову Окружного Комітету УНС Ютика-Сиракюз

Володимир Запаранюк

Сиракюз. — В неділю, 17 березня, в р. тут у приміщенні Українського Народного Дому відбулися різні загальні збори Ютико-Сиракюзського Відділу Українського Народного Союзу, на яких переобрано Володимира Запаранюка головою районного, УНС на голову Округу.

Збори відкрив Олександр Шимак, президент 39 Відділу в Сиракюзах, привітавши присутніх, в першу чергу о. Богдана Смика, головного касира УНІУ, а також обласного організатора Василя Орликівського. Започаткував нараду молитвою о. Богдан Смик, парох Ютики та відомий церковний, громадсько-суспільний та пластовий і союзний діяч.

З огляду на дуже погану погоду, бо падав сильний сніг, на зборах були заступники тільки 6 Відділів. Нарешті провадила Президія у складі: о. Богдан Смик — президент, Ярослав Сенішин — секретар, Карло Кобіто — секретар.

По відчитанні протоколу з попередніх зборів секретарем Округу, Ярославом Се-

ПОНАД ДВІ ТИСЯЧІ ОСІБ ОВАЦІОНО ВІТАЛИ АНСАМБЛІ „ГОМІН” І „ОРЛИК” ТА СОЛІСТА В. ЛУЦЕВА З АНГЛІЇ ПІД ЧАС ВИСТУПУ В НЬЮ ЙОРКУ

Нью Йорк. — „Такого ще не було!” — було найчастіше повторюваною характеристикою виступів чоловічого хору „Гомін” та танцювального ансамблю „Орлик” при Союзі Українців Британії і соліста — бандуриста, Володимира Луцєва, також організатора і управителя теперішнього концертного турне цих ансамблів в ЗСА і Канаді, що відбувся тут у вчерашній переповнений залі Філадельфійського Інституту мистецтв, 24-го березня, в по-півднівних годинах. Це: „Такого ще не було!” — відноситься як до виступів ансамблів, так і до публіки, яка вже тижні наперед викупала всі білети вступу на концерт, а десятки і. мабуть сотні прийшли без білетів в надії що така пошастить здохнути бодай стоїть місце. Крім місцевих і сусідніх громадян, приїхали п'ятма автобусами зацікавлені концертом з Олбані, Коннектикута, Скрентону та інших місцевостей.

Володимир Луцєв

Загальна характеристика концерту подана в надрокуючому в цьому числі репортажі мгра Олександра Луцєва з концерту у Філадельфії, який там відбувся попереднього дня, в суботу, 23-го березня. В Нью Йорку, як і у Філадельфії на програму концерту, крім маршового виходу під звуки пісні „Рано-вранці новобранці” до слів Т. Шевченка, музику К. Стеценка, складили напередмічотні виступи хору „Гомін” під диригентурою Ярослава Бабуника, три виступи танцювального ансамблю „Орлик” під керівництвом Марії Вабиці і Дмитра Парадника та два сольові виступи, з бандурою і без неї, соліста Володимира Луцєва. Хорові і сольові аккомпаніював зведений український оркестр, в цивільному житті сержант-дедектив Скорняк Яру Вілліам Джонс.

У цих своїх виступах хор „Гомін” виконав: Бортнянського „Прійдіте воспоміть люді” із заспіваним І. Туєшином, Л. Мазуром, Я. Сиваніком, В. Сверлюком і Я. Бабуником молодшого; народну пісню в обробці М. Ф. Колесни „Ой під гасм зелененьким” із сольом В. Луцєва, Гринченка — Стеценка, „Вурлака”, Д. Котка і Я. Гордія „Ставок заснув”, Нічипорського „Закувала та сива зозуля” із сольом І. Туєшина, народну пісню в обробці Б. Крижанівського „Про Олексія Довбуша”, народну пісню в обробці С. Козака „Гей браття опришки”, народну пісню в обробці А. Гнатівича „Коломийка” із заспіваним І. Луцєвом та В. Сверлюком, і в останньому виступі в язику народних пісень „Сонце

Перед закінченням концерту ансамблем і солістом вручено великі букети квітів а д-р Ігор Соневичкий привітав гостинні ансамблі і соліста та подякував їм за виступ і плекання української пісні і танку в імені місцевих хорів „Думка”, „Жайворонки”, ім. Митрополита Шептицького, церкви св. Юра і катедр св. Володимира Великого та танцювального ансамблю СУМА „Верхівниця”. Представники цих хорів і ансамблів були додні на сцені. Радіше в імені гостинних ансамблів маестро Володимир Луцєв склав подяку УККА, місцевому Комітету Об'єднаних Організацій Головної Управи СУМА, голові Народного Дому та всім, хто допомагав влаштувати цей виступ і зокрема найбільшому — трудівникові при цьому влаштуванні Степанові Чумі. Взаємні привітання продовжувалися після під час влаштування УККА зустрічі-привітання в Народному Домі.

Фахову мистецьку оцінку цього концерту дасть у своїй рецензії д-р Ігор Соневичкий і вона буде надрукована в одному з чергових видань „Свободи”.

Надзвичайний успіх концерту мистецьких ансамблів з Англії у Філадельфії

Філадельфія (О. Л-й). — Понад 1.700 осіб виповняло вчерашній зал „Сентрал Гай Скул” у Філадельфії в суботу, 23-го березня 1974 р., а багато й стояло, щоб лише почути і побачити перший у Філадельфії гостинний виступ українських мистецьких ансамблів СУВ з Великої Британії — чоловічого хору „Гомін” і народного балету „Орлик” та соліста-бандуриста, тенора Володимира Луцєва.

Після дуже успішних концертів у своєму турне спершу в Канаді, а потім у Вокфалло, Рочестері і Сиракюзах на терені ЗСА, прилетіли ці ансамблі до Філадельфії в суботу, 23 березня по півдні, де їх на летищі привітали — глава Філадельфійського Відділу УККА д-р Іван Скальчук, голова Громадського Комітету для влаштування концерту у Філадельфії Степан Мазурок, який, як представник Станції Вратства кол. воєнів 1-ої Української Дивізії УНА, очолював цей Комітет, голова чоловічого хору „Прометей” Марія Капі, голова інформаційно-пресової комісії Комітету мгр Олександр

Луцкий, голова Станції Дивізійників інж. Іван Сіра та керівник танцювального ансамблю при Осередку СУ-МА Микола Бойчук із двома членами ансамблю Галею й Ірною Бойчук.

Залишаючи фахову рецензію та критичну оцінку концерту фахівцям у цій справі хоч у цій вісті тільки предати деякі факти та даяв вражень і реакції слухачів на концерті у Філадельфії. Концерт пройшов із повним — як кажуть моральним і матеріальним успіхом. Почався точно в назначений годині, 7:15 вечора, що й зразу підкреслило діяльність — волячку точності ансамблів, коли користі „Гомону” вмішували на сцену в народних строях збірною лавою з піснями „Розпрятайте хлопці коні” в обробці диригента хору, колишнього диригента Ярослава Бабуника, то їхню появу привітала буря гримих оплесків. І хай хто, як хоче, оцінює по фаховому поодиноким тонам програми хору, — і хай, хто й скаже, як захоче, що „Гомін” це не „дівизійний” хор, бо тільки (Продовження на стор. 6-й)

КІСІНДЖЕР ПРИТХАВ ДО МОСКВИ, ОЦІНЮЄ НАДІЙНО РОЗМОВИ З БРЕЖНЄВИМ

Москва. — Минулої неділі, 24-го березня, прибув тут літаком державний секретар ЗСА Генрі Кісінджер на триденні розмови із совєтським партійним верховодом Леонідом Брежнєвим і вже на летищі заявив кореспондентам, що він оптимістично оцінює вислід цих розмов, хоча признає деяке „охлаждение” совєтсько-американських відносин в теперішній політиці відпруження, до чого причинилися ситуація на Близькому Сході та труднощі, що їх зустрічає в Конгресі ЗСА пропозиція Уряду на призначення Совєтському Союзу статусу упривілейованої держави в торговельних взаєминах. Разом з Кісінджером прибув до Москви також совєтський амбасадор до Вашингтону Анатолій Добринін, який в дорозі інформував Кісінджера про совєтське ставище щодо останніх американських пропозицій відносно обмеження стратегічної зброї на нарадах у цій справі, що тепер відбуваються в Женеві. Справа цих нарад та американських пропозицій має бути однією з головних тем на теперішніх розмовах в Москві. Кісінджер заявив кореспондентам на летищі в Москві, що він, не зважаючи на ряд суверенностей, очікує з розмов „конкретного успіху в ряді

важливих справ”. При цьому він наперед, мабуть для заспокоєння совєтських партнерів, заявив, що Америка своєю дипломатією на Близькому Сході в жадному разі не бажає здобути собі більш впливу в арабських країнах коштом Совєтського Союзу. Він сподівається, що розмови в Москві „підкреслять наше спільне зацікавлення та наші спільні зобов'язання причинитися до миру в кожній частині світу” та що „З'єднані Стейти Америки підходять до теперішніх розмов в Москві „з настання, що жадна з наших країн не буде намагатися використовувати для себе положення в будь-якій частині світу”.

Зустріч у Бонні

Під час своєї подорожі до Москви, державний секретар Кісінджер в неділю, 24-го березня, зузупився в Бонні, столиці Західної Німеччини, та відбув тригодинну розмову з канцлером Вільямом Брандтом та західнонімецькими лідерами, вітаючи їхню ініціативу для зміни процедури в постуупуванні країн Спільного Європейського Ринку в тому напрямі, щоб ці країни в усіх своїх господарських та політичних рішеннях, які затворюють американські інтереси, радше консультувалися з Урядом ЗСА.

Сенат проголосував Конгресові більші повновласті щодо бюджету

Вашингтон. — У п'ятницю, 22-го березня, Сенат проголосував законопроект, який надає би Конгресові більші повновласті відносно державного бюджету. Подібний законопроект вже раніше був схвалений Палатою Репрезентантів, а тепер обидві версії підуть до спільної комісії обох Палат для подальшого розроблення бюджетних. У Сенаті 80 сенаторів голосували за цим проектом, а ніхто не був проти нього. Згідно з пропозиціями сенатського законопроекту, кожного року Конгрес виставляв би свою версію держав-

ного бюджету, а не тільки схвалював чи відкидав пропозиції Білого Дому. Законопроект також пропонує обмежити право президента ЗСА „заморожувати” фонди, схвалені Конгресом. В минулому часто траплялося, що Конгрес схвалив суму грошей на дану ціль, але Президент мав право цієї суми не видати, що доводило до конфронтації між Білим Домом і законодавцями. Сенатори вважають, що проголосований ними законопроект приверне Конгресові контроль над бюджетовими справами країни.

НТШ В АМЕРИЦІ ВІДБУЛО ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ, ПРОФ. ОСИП АНДРУШКІВ ОБРАНИЙ НА ГОЛОВУ

Нью Йорк. — Минулої суботи, 23-го березня, тут в приміщенні Українського Інституту Америки відбулися звичайні загальні збори Наукового Товариства ім. Шевченка в ЗСА в результаті яких обрано нову, знову поширену Управу Т-ва з проф. д-ром Осипом Андрушківим як головою у проводі. Теперішній голова, проф. д-р Матвій Стахів, уже раніше відмовився від кандидатури на перевибір. Під час зборів, звітування і дебат виявилися деякі суперечності, що заіснували між поодинокими членами Управи в поглядах на різні процедуральні справи, на відношення між крайовими НТШ та їх Головною Радою тощо.

Проф. д-р Осип Андрушків

Відкриття, вибір Президії і Комісії

Призначені на год. 10-ту перед полуднем збори відкриті з передбаченим статутом одногосподним записанням з уваги на потрібне кворуму голова Т-ва проф. д-р Матвій Стахів, вітаючи привітних, стверджуючи статуту правосудність зборів та згадавши померлих від попередніх зборів членів Т-ва дієвих (Проф. д-р Витанович, проф. д-р Ковалів, проф. Миколайський, проф. Розгін, інж. Шехович та проф. Ісаян) і звичайних (сл. п. о. Крайчук, Кришталівський, Осип Левицький, Паньківський, Петриченко, Лешкий, Погорельський, Славуца, Станевич і Нікшир), як і згадавши тих живих в Україні, які „терплять за свободу української науки, культури і нації”.

Усіх вшановано вставанням з місця та мовчанкою. Коротку молитву, прохаючи Вошого благословення для нашої нації, провів о. проф. д-р Мелетій Войнар. Цим разом відступлено від традиції починати такі збори відчитанням одного з молитовних віршів патрона Т-ва, Тараса Шевченка.

Запропоновано проф. д-ром Миколою Богатюком Президію в складі: проф. д-р Богдан Гнатюк — голова, проф. д-р Роман Максимович і д-р Миколу Заричний — заступники голови та

д-р Анатоль Бедрий і д-р Богдан Корчмарик — секретарі, обрано одногосподно. Комісії обрано в складі:

Мандатна комісія: д-р Несторчук, інж. Кобринський, д-р Верган.

Номінаційна комісія: о. проф. д-р Войнар, проф. д-р Стерчо, проф. д-р Чирівський, д-р Богданський, д-р Соколинський, д-р Новосітський і проф. д-р Федоренко, проф. д-р Осінчук і проф. д-р Ленчик.

Резолюційна комісія: ред. Кедрич-Рудницький, проф. д-р Лев, д-р Душник, проф. д-р Богатюк і ред. Драган.

Офіція це додатково обрано Верифікаційну комісію для перевірки протоколу з попередніх зборів у складі: проф. д-р Савчук, д-р Шпигулак, д-р Чирівський і д-р Новосітський.

Згідно із звітом Мандатної комісії, в зборах взяло участь усіх 58 членів — дієвих, членів-кореспондентів і вичайних, що мали разом 96 голосів.

Звіти і дебати

Звіти Управи Т-ва та його Ювілейного Комітету були задаледіш пригатовані і надруковані та розіслані членам. На зборах за Управу звітував її голова, проф. д-р Матвій Стахів. Згідно з його звітом, НТШ в ЗСА нараховує тепер усіх 366 членів, між ними вже поважна кількість з молодшого покоління (Закінчення на стор. 8-й)

В Чикаго відбувся Вечір випускників Вищих Освітніх Курсів

На фотографії: Студенти, випускники та викладачі Українських Вищих Освітніх Курсів ім. Петра Могили. Сидять професори: В. Маркус, Л. Кодельська, М. Семчишин, Дарія Маркус.

Чикаго (О. П.). — В п'ятницю 8 березня 1974 р. в домі США відбулася градація студентів Українських Вищих Освітніх Курсів ім. Петра Могили. Дворічній українській педагогічній курсі закінчили і отримали дипломи: І. Білик, Г. Грушецька, Е. Зеленко, О. Кмічківська, О. Павлівська, М. Панчук, М. Рибкевич, О. Савин та М. Салдан. Інші студенти дістали посвідки за перший рік навчання. За десять років існування Вищих Освітніх Курсів перейшло через його програму навчання понад 120 учасників. Сьогодні понад двадцять з них учителюють по українських школах Чикаго й околиці.

На вечорі градації були присутні професори: Л. Кодельська, Марія Маркус, В. Маркус та директор курсів проф. М. Семчишин. Проф. Маркус у своєму слові, яке він назвав „сердечним”, відмітив запал зацікавлення наукою серед значної частини молоді. Це відбулося частково і на українській мові в ЗСА. По українських школах кількість учнів зменшується, а з них лише одиниці серйозно ставляться до науки. При американських університетах там, де

(Закінчення на стор. 7-й)

У 80-РІЧЧЯ УНСОЮЗУ

ЮВШЕЙНО-КОНВЕНЦІНА ЧЛЕНСЬКА КАМПАНІЯ УНС

МЕТА ЧЛЕНСЬКОЇ КАМПАНІЇ	3,000
ДОСІ ПРИСІДНАНО НОВИХ ЧЛЕНІВ	888
ДЛЯ ОСВІТНЕННЯ МЕТИ ЦЕ ПОТРІВНО	2,112

Впродовж минулого тижня одержала Головна Канцелярія 128 аплікацій нових членів. Серед них по дві і більше аплікацій надіслали наступні організатори, конвенційні делегати і секретарі Відділів:

Лев Бок (В. 444) — 11 аплікацій нових членів, Данило Піш (В. 458) — 8, Олександра Долницька (В. 434) — 6, Іван Бурний (В. 64) — 5, Володимир Рефт (В. 120) — 5, Григорій Корбак (В. 146) — 5, Григорій Гавришків (В. 283) — 5, Роман Татарський (В. 94) — 4, Михайло Кітчик (В. 240) — 4, Йосип Чабан (В. 242) — 4, Андрій Данилюк (В. 293) — 4, Дан Марчинюк (В. 502) — 4, Іван Пиндус (В. 39) — 3, Карло Кобіто (В. 121) — 3, Іван Гуцайлюк (В. 147) — 3, Василь Мигован (В. 238) — 3, мгр Осип Стецур (В. 287) — 3, Іван Данилюк (В. 93) — 2, д-р Олександр Савоцький (В. 168) — 2, Володимир Варшона (В. 226) — 2, Василь Гусар (В. 289) — 2, Петро Федик (В. 292) — 2, Василь Лепук (В. 303) — 2, Роман Припхан (В. 399) — 2, Михайло Малинський (В. 437) — 2, Марія Сибайло (В. 452) — 2, Павло Сахаревич (В. 460) — 2, Володимир Запаранюк (В. 484) — 2, та 26 секретарів, конвенційних делегатів і організаторів по одній аплікації.

РАЗОМ ДОСІ В БЕРЕЗНІ ПРИДВАНО 277 НОВИХ ЧЛЕНІВ

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — \$24.00, на пів року — \$12.50, на 3 місяці — \$6.50. Для членів УНСоюзу 65¢ м.с. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не можуть відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потрібні випадки скорочувати надіслані матеріали. Незадоволені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши задресовану конверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Містерія з листом Солженіцина

Опублікований з початком березня цього року видавництвом ІМКА в Парижі під назвою "Листа до вождів Союзу" відкритий лист Александра Солженіцина був написаний ще 5 вересня 1973 року, тобто в час, як Солженіцин перебував у ССР. Висланий в час, як теперішні "вожді" ССР — Брежнєв і Ко, цей лист не дочекався, ясна річ, ніякої відповіді. Не поширено тексту цього листа самвидавним способом також і серед дисидентів в ССР.

Зреферований або передрукований у важливіших урядках чи в перекладі на інші мови лист А. Солженіцина викликав у світовій opinio багато коментарів і навіть дакейодичних висновків, мовляв, Солженіцин пропонує не тільки ліквідацію комуністичної системи, як такої, але й розподіл совєтської імперії на її складові етнічні частини. Дехто зроби навіть висновок, що Солженіцин обстоює відділення України від Росії.

Тим часом, із згаданим листом Солженіцина вийшла велика містерія. Видавництво ІМКА в Парижі опублікувало цю містерію в двох версіях і з чималими розбіжностями в тексті. Абстрагуючи від того, що в обох версіях різняться і величиною і змістом передмови самого Солженіцина, в кожній із версій інакше сформульоване його ставлення до поняття "російський" чи точніше "русский" народ і до есенціального відриву України від Росії. В одній із версій, про хронологічну черговість яких, немає ніяких даних, у вступі йде мова про "більшу користь" для "русского народа", у другій — про "ратунок і добро" для "нашого народу". В першій із них Солженіцин стверджує, що він, "переважно затурбований долею саме русского народа, за приєднанням, де народився, там і пригноблений, і навіть глибше через перенесені нами неперорні страждання". У другій версії Солженіцин заявляє, що він переважно затурбований долею русского й українського народів. У примітці до розділу "Русский северо-восток" — у першій версії листа висловлена вимога, щоб "ми — тобто росіяни — знали свою опіку із Східної Європи, з Прибалтики, з Закавказзя, із Середньої Азії і, можливо з частини сибірської України". У другій версії йде мова вже тільки про "знання опіки із Східної Європи". При цьому треба ствердити, що міжнародна преса реферувала Солженіциного листа за текстом першої версії, тобто із закладами про український народ й Україну.

Не маючи можливості ствердити, яка із цих двох версій є авторитетною і яка відбиває справжній погляд Солженіцина, можна здогадуватися, що внесені у другу версію зміни — з пропущеним заглядом про Україну були проведені під тиском еміграційних чи якось міжнародних, ворожих до української справи кіл. З другого боку, треба також ствердити, що ставлення самого Солженіцина, чи в одному чи другому випадку, до українців і відділення України дуже невизначені: український народ він зараховує до "нашого", свого рідного, тобто русского, справжнього відділення України, як окремої національної держави він не уявляє. З усього його відкритого листа до вождів ССР сприйнятливою для українців може бути тільки його вимога — ліквідації комунізму, як системи.

Треба дбати

Разом із сотками а то й тисячами жидівських і російських та інших емігрантів з ССР прибуває до різних країн Європи, в першій мірі до Ізраїлю і також до ЗСА, деяка кількість українців, між ними журналістів, науковців чи інших інтелектуалів. Вони не охоплені жадною допомогою організації і дуже часто їх зараховують в чамбул до росіян чи до жидів. Не стараються вишукувати їх і втримувати з ними такі чи інші контакти українські допомогів чи суспільно-політичні організації. У висліді, вони губляться і пропадають взагалі для українства, хоч у багатьох випадках вони могли б принести багато користі українській справі, зокрема для ознайомлення Заходу з сучасною дійсністю, нівелізаційні й русифікаційні тенденції у Совєтському Союзі.

Найосновніше і найширше опікуються новими емігрантами з ССР жидівські допомогів організації, особливо ж в Ізраїлі і в ЗСА. Це зрозуміло, бо ж головну масу цих емігрантів становлять совєтські громадяни жидівської національності. Жидівську імміграцію до Ізраїлю визначають на яких 35 тисяч осіб. Досить численною являється також кількість совєтських емігрантів, прибулих до ЗСА. В 1972 році їх було яких 450 осіб, в 1973 кількість збільшилася до 1450 осіб і — як передбачають — збільшиться в цьому році до яких 4000 осіб.

Щоб допомогти цим новим іммігрантам, здебільшого інтелектуалам, влаштуватися у ЗСА, вивчити обставини й мову і пристосуватися до нових умов, відома американська Фондация Форда вирішила асигнувати 250 000 доларів на протяг 18 місяців з тим, що адміністративне цією сумою Американська Рада для іммігрантів і професіоналістів у Нью Йорку.

Було б корисно, щоб складом цієї нової імміграції і її можливостями зацікавилися відповідні зокрема допомогів української чинники, тим більше, що всієї української спільноти і в ЗСА й у всьому світі треба добиватися відкриття й поширення спроможності виїзду з ССР також і для бажаючих українців, зокрема ж тих, що у силу наявності у Совєтському Союзі умов не мають можливостей працювати творчо у своїх професійних дільницях. Із створенням таких можливостей відкритися також і пильні потреби, зв'язані із влаштуванням прибуваючих на Захід українців. Треба вже сьогодні дбати про те, щоб вони одержували також всю потрібну їм допомогу, не тільки від української спільноти, але й від загальноамериканських чи міжнародних установ.

М. Сосновський

ОХОРОНА ПРАВ ЛЮДИНИ І ОБ'ЄДНАНІ НАЦІЇ

Чергова річна сесія Комісії Прав Людини Об'єднаних Націй, що почалася 4 лютого в Нью Йорку і закінчилася 8 березня, поновлює розгляд глибокого розходження між всімажніми поставами про пошанування основних прав людини в окремих державах, а дійсність, яка падає по сьогодні в цілому раді держав — членів ОН, з другого боку, ця сесія має раз підтвердити фактичну неспроможність ані самої Комісії Прав Людини, ані Економічної і Соціальної Ради ОН, в рамках якої ця Комісія діє, ні врешті самих Об'єднаних Націй ефективно забезпечити пошанування основних прав людини. Справа в тому, що міжнародні чинники не мають ніякої реальної ексекутивної сили, з допомогою якої могли б притягнути до відповідальності уряд такої чи іншої держави за порушення постанов Загальної Декларації Прав Людини, чи окремих міжнародних конвенцій про права людини. Це треба мати на увазі, розглядаючи ролі ОН та її агентств на відносно охорони прав людини, а в першій мірі не надіятися на те, що видання на форумі Генеральної Асамблеї ОН, чи Комісії Прав Людини, якось фактично порушення прав людини принесуть позитивне поладження проблеми.

Представник Голландії в Комісії Прав Людини д-р Т. Ван Вовен на засіданні 25 лютого, коли дискутувало питання окремих фактів порушення основних прав людини, у своїй заяві сказав так:

... ця Комісія не є ані трибуналом, ні судом, міжнародний правовий порядок є далеким від досконалості, зокрема коли йдеться про висування і охорону прав людини... Я свідомий того, що висування і охорона прав людини мають бути здійснені в першій мірі і передусім в межах державних суспільств. Міжнародна спільність має до виконання допоміжну функцію, яка, в залежності від обставин і умов, зводиться до ділянок перед, стимулювання, посередництва, виправлення. Об'єднані Нації і їхня Комісія Прав Людини повинні продовжувати діяти в цьому напрямку".

Того роду погляд на ролі ОН і Комісії Прав Людини на відносно охорони прав людини є загально поширений серед держав-членів ОН і остання сесія Комісії діяла на це додаткові докази. Така ситуація, безперечно, заставляє поробити конкретні практичні висновки для всіх тих осіб і організацій, які зацікавлені справою охорони прав людини.

Справа здійснення економічних, соціальних і культурних прав

Проект резолюції про форми здійснення економіч-

них, соціальних і культурних прав людини треба вважати за один з важливіших, які були предметом дискусії Комісії Прав Людини в часі її останньої сесії. Після довгої дискусії, Комісія схвалила резолюцію, стверджуючи, що реальне забезпечення економічних, соціальних і культурних прав буде можливе тоді тільки, коли всі країни світу досягнуть однакового рівня на шляху економічного росту та соціального розвитку і коли будуть у всіх країнах застосовані заходи щодо справедливого розподілу прибутків та соціальних послуг.

Згідно із схваленою резолюцією, Економічна і Соціальна Рада матиме за завдання звертатися до Комітету для планування розвитку, Комісії Соціального Розвитку та Комітету Перегляду та Опіки з пропозицією приготувати завітання про поступ на відносно забезпечення економічних, соціальних і культурних прав упродовж найближчих п'яти років. Одночасно, уряди держав — членів ОН та спеціальні агенства матимуть за свій обов'язок передати Ад-гук Комітетові для Періодичних Завітання інформації про стан на відносно економічних, соціальних і культурних прав у своїх країнах, чи в засягу своєї діяльності.

В дискусії над проблемою економічних, соціальних і культурних прав, як і в часі цілої сесії Комісії Прав Людини, представники ССР і сателітних держав намагалися використати кожну нагоду для своїх політичних цілей. Дотримуючись генеральної політичної лінії, визначеної Москвою, речники совєтського блоку постійно наголошували, що справа основних прав людини є справою стосунків держав і що, пошанування для державної суверенності держав є кончею передумовою того, щоб права людини були ефективно захищені.

Все таки, одну велику правду ствердив совєтський представник Василь Гузенко, коли в часі дискусії 21 лютого сказав, що держава мусить бути справді зайнята ресована у здійсненні економічних, соціальних і культурних прав. Інакше, легальні інструменти та інші документи не матимуть жодної допоміжної вартості. На прикладі самого ССР можна бачити реальність такого підходу, враховуючи зобов'язуючу засаду суверенності держав, якої ніяка міжнародна організація не має права порушити. Якщо ж інша держава не зайнята ресована дійсно у пошануванні основних прав людини у своїх кордонах, дуже мало можна зробити зовнішнім тиском, зокрема, коли в гру входить світова потуга (Закінчення на стор. 8-й).

Омелян Прицак

ПЕРЕЩЕПЛЮВАННЯ І ВИРОЩУВАННЯ

Треба було шукати нових доріг, спиратися на досвід інших дисциплін, яким теж приходилося починати майже наново.

Вихідною точкою було почуття відповідальності за якість науки, яка забороняла трактувати українознавчі дисципліни, як щось, для чого яка-небудь кваліфікація вистачає. Не можна було прийняти несерйозної тези, що важливим є тільки "патрістичність" ученого, а не його місце в науці, як теж треба було взяти неперемінний ризик, що некаліфіковані амбіціонери, яких, на жаль, у нас ніколи не бракувало, підіймуть великий "патрістичний" шум, що їх не взято до уваги. Такий підхід був тим більше самозрозумілий, що можна було уперше в історії будувати щось нове, і з сильною базою, яку забезпечує

постійність та економічна незалежність. І втратити таку нагоду було б гріхом проти розуму.

III

Кожному читачеві цих рядків відомо, що плодів культури (рослини й дерева) не тільки можна пересаджувати з одного континенту на другий, але й перещеплювати, щоб випродувати нові породи. Процес перещеплювання є складний і вимагає, щоб його проводив добрий фахівець, який при тому приєднується б дуже презианчиві приписи і, перш усього, мав би терпеливість, необхідну при тому ділі.

(Маючи комплекс менше-вартості, ми не маємо відваги признати, що є ділянки, в яких ми ще не зробили на-

ВАНЖЛИВА ПРАЦЯ ПРО СОВЕТСЬКУ ЕКОНОМІКУ

При кінці минулого року з'явився у відомій американській видавничій збірній праця про регіональний розвиток совєтської економіки. Вона є однією з перших на цю тему в західній науковій літературі. Звертаючи увагу на значення окремих республік і районів, ця книжка являється доповненням і поглибленням існуючої літератури в цій ділянці на Заході, яка традиційно трактувала економіку СРСР як гомогенну і повністю інтегровану цілість.

На увагу українського читача заслуговує вона тим, що її авторами є два відомі українські економісти, В. Н. Бандера і З. Л. Мельник, які в тім, що всі поміщені в її статті посередньо і декілька безпосередньо відносяться до України і, кінці тим, що між авторами статтей є сімох українців.

Книга складається з трьох частин: тематичної пов'язаної праці, у своїй есеї, Волод Голубинич аналізує важливість територіального аспекту в радянській економіці, дає вичірний огляд публікацій з цієї ділянки та описує різні етапи совєтської регіональної політики з особливим наголосом на розвитку Сибіру. І. С. Корольовський презентує теоретичну модель співвідношення між зобов'язанням до виправлення міжрегіонального розвитку і приматом максимізації економічного росту всієї економіки в соціалістичній системі. Німецький вчений Ганс-Юрген Вагенер теоретично й емпірично досліджує питання, чи окремі регіони СРСР розвиваються в напрямку більшої спеціалізації чи більшої комплексності. Українського читача зацікавить зокрема студія З. Л. Мельника. В ній автор намагався оцінити висоту фондів, які відпливають з України переважно через бюджет до решти Союзу.

В деякі повні роки, ці переливи становили близько 15 процент національного доходу України. У своїй статті В. Н. Бандера відтворює платіжний баланс України з рештою Союзу і зарубіжними країнами та вказує на величезні позитивні сальдо, які собі центральний уряд приписує як беззворотної дані. Ф. Далгес Уйтгауз досліджує міжреспубліканські різниці в рості населення, еміграції та продуктивності праці. Його висновком є, що уряд СРСР підешлює еміграцію з його європейських країн на азійські терени, де продуктивність праці є нижчою, через що терить економіка цілої країни. Гертруд Е. Шредер обговорює різні положення життєвого рівня по окремих республіках, які виявляються з значні. Можна довідатися, що в середньому заробітна плата в Україні становить 94 проценти платні цілого Союзу, як також що в житловому просторі на душу населення України знаходиться на третьому місці між республіками після Латвії й Естонії і подібно. Олег Зінам аналізує конфлікти совєтських провідників

лежного поступу, або яких розвиток переривався, і з притаманною дітям нетерпеливістю та фантазією заступаємо нормальний стан, "показують", забуваючи при тому, що навіть найкраща і голосна "показуха" — це не ріст; зате, якщо щось ще сьогодні немає, воно може постати і скріпнути завтра, але тільки під умовою, що його розвиток буде нормальний.

Ось як і, передовсім, як рослини, яку перещеплюють, мають особливе значення. Не можна кожну рослину чи дерево перещепити, але тільки таку, яка вартує того і не є стара. Так само важливим є новий ґрунт, його хімічний склад, іригаційні умовини, тощо, які творять, так би мовити, матеріальну базу для перещепленої рослини чи дерева.

Мабуть, якимсь чином, кожен, що пересадить науку про Україну до Америки безпосередньо, не простудувавши американську "почву", навіть, якщо б усі університети України ділилися як нормальні, незалежні високі школи, — було б неможливо. Тому, тут треба було застосувати не методу прямого пере-

між намаганням до автаркії, а з другої сторони, користаючись економічною спеціалізацією на міжнародному терені, внутрішній соціалістичний блок, та між економічними районами країни. Він уявляє, що тенденція до самовистарчання розвитку оборонно-важливих теренів є важливою над суто економічними міркуваннями.

Дальших п'ять статтей займаються головним проблемою централізації і децентралізації. С. А. Віллон обговорює коливання між цими тенденціями внаслідок різних реформ. Стверджує, що більша децентралізація була б вигідніша для совєтської економіки, з огляду на її ступінь розвитку, але що все таке централізаційні тенденції перемагають. З другого боку, англійський вчений Ф. Е. Асн Гамільтон стверджує, що велика централізація є неможливою в Радянській Союзі вже хоч би з огляду на наявність пов'язаності як такої конфліктів і інтересів керівної верстви. Олександр Бороник обговорює важливі аспекти організаційної структури і приходить до переконання, що інтереси республік і зацікавленість підприємств у випуску продукції є згідні в тому, що індустрія, яка має здебільшого значення, залишається домінуючою і тому і союзні органи є все на першому місці. Роберт Дж. Дженсен у своїй статті доводить, що децентралізаційні тенденції у суспільстві господарств змушують до адміністративно-бюрократичного підходу до розвитку цього сектора, де такий підхід є спеціально неуспішним. Марк В. Трофіменко розглядає з точки зору правно-конституційного проблеми територіальності, федералізму та децентралізації централізму. Вона також вказує на те, що арбітражна інтерпретація законів веде до неспівності совєтських господарників, що негативно відбивається на економіці СРСР.

На підставі рецензованої книжки, читач може виробити собі досить точну картину економічної політики Совєтського Союзу відносно своїх республік та районів. Український читач зокрема довідається про роль соціальних переливів капіталів через бюджет та торгівлю з України до інших республік. Тому, що поміщені статті є написані на високим науковим рівні і є добре удокументовані, не маючи найменшого сумніву, що книжка буде мати поважний вплив на формування opinio впливових економістів та знавців соціалістичного світу на Заході. Дальшим кроком у цій, на жаль, повільній, процесі наукової аналізи проблем Совєтського Союзу й об'єктивної інформації про них повинні бути праці про економіку окремих республік.

Це завдання є зокрема важливе для української еміграції. Вона досі не спромоглася на видання ґрунтовної праці про українську економіку, за винятком Англомов-

ної Енциклопедії Українознавства (том II, 1971), де досить багато місця присвячено цій проблематиці. Зат багато фондів витрачено на видання повені нікого непереконливої пропаганди українського та інших мовами. Також окремі українські економісти не дописали. Дослідження дві-три поважні монографії, які з'явилися в недавні роки про спеціалізовані проблеми української економіки прогалини не заповнюють. Тому тепер за ними слово. Їх обов'язком є індивідуально чи в збірній праці показати перед світом на високих професійних рівнях колоніальне становище України у всій його ширині. Українська громада зробить багато, коли буде підтримувати такі видання.

Повна назва рецензованої книжки: V. N. Bandera and Z. L. Melnyk, *The Soviet Economy in Regional Perspective*, New York: Praeger Publishers 1973.

Точно за тим принципом творяться кадри української дисципліни в Гарвардському Університеті. Перше і найважливіше завдання Комітету Українських Студій було підшукати "найкращий сорт насіння", тобто талановитих молодих людей, які рішались б присвятити своє

Мистецтво зближжя

ДВІ ОБРАЗОТВОРЧІ ВИСТАВКИ ОМУА

Посмертна виставка Лева Геца

Враження непересічного ваговитого мистецтва залишає на глядачеві відкрита 3 березня ц. р. посмертна виставка олій і рисунків Лева Геца, що помер у Кракові в грудні 1971 р. Колишній УСусС, був відомий між двома світовими війнами ще більш ніж малайр і знаменитий рисувальник, як один з головних основників і неспівучих піклувальників Музею Лемківщини у Сяноці. Після різних важких життєвих перекладів працював викладачем класу рисунку у краківській Академії Мистецтв.

Виставка відбулася у малій галерії ОМУА і тривала до 10 березня. Охоплювала вона не якусь селективну добірку його найкращих творів, а являлася тільки скромною виставкою 27-ми творів зипозичених на виставку кількома нашими місцевими і доволитимі колекціонерами. Проте навіть так доволі і не зовсім пильнопрікладена експозиція витягла самобутнього, повністю озброєного технічно і правді значного формату мистця.

Виставку відкрив голова ОМУА скульптор Михайл Герешнівський і коротко топовів про мистця та його творчість зачитав мистецтвознавець Ярослав Гордінський, відзначивши також м. і. кілька фрагментів із йогого лісування.

Олійні твори Геца, показані на виставці, усі — без винятку — є висловом його незаперечної м. і. т. е. епічної культури та його особливий індивідуальності. Він — поет провалків і крутих місць сходів, а водночас архітектурних фрагментів та мімікрійських панорам, висловлених багатьма валлюрами багаточисних кольорів у

зної Енциклопедії Українознавства (том II, 1971), де досить багато місця присвячено цій проблематиці. Зат багато фондів витрачено на видання повені нікого непереконливої пропаганди українського та інших мовами. Також окремі українські економісти не дописали. Дослідження дві-три поважні монографії, які з'явилися в недавні роки про спеціалізовані проблеми української економіки прогалини не заповнюють. Тому тепер за ними слово. Їх обов'язком є індивідуально чи в збірній праці показати перед світом на високих професійних рівнях колоніальне становище України у всій його ширині. Українська громада зробить багато, коли буде підтримувати такі видання.

Повна назва рецензованої книжки: V. N. Bandera and Z. L. Melnyk, *The Soviet Economy in Regional Perspective*, New York: Praeger Publishers 1973.

Це завдання є зокрема важливе для української еміграції. Вона досі не спромоглася на видання ґрунтовної праці про українську економіку, за винятком Англомов-

ної Енциклопедії Українознавства (том II, 1971), де досить багато місця присвячено цій проблематиці. Зат багато фондів витрачено на видання повені нікого непереконливої пропаганди українського та інших мовами. Також окремі українські економісти не дописали. Дослідження дві-три поважні монографії, які з'явилися в недавні роки про спеціалізовані проблеми української економіки прогалини не заповнюють. Тому тепер за ними слово. Їх обов'язком є індивідуально чи в збірній праці показати перед світом на високих професійних рівнях колоніальне становище України у всій його ширині. Українська громада зробить багато, коли буде підтримувати такі видання.

Точно за тим принципом творяться кадри української дисципліни в Гарвардському Університеті. Перше і найважливіше завдання Комітету Українських Студій було підшукати "найкращий сорт насіння", тобто талановитих молодих людей, які рішались б присвятити своє

рівновазі досконалих композиційних укладів. Чи не "Сходи у Сяноці", чи "Сянок - передмістя", чи краківський "Вавель", чи "Красів" або "Церква на Демківщині" — всі вони, хоч різні колоритом, його тонами й пірнами, насичують око глядача своєю згармонізованою колористичною й композиційною повнотою. Прекрасні фоліетимні тонами, з сивастими й зеленуватими переходами, оригінальні у своєму вислові "Хмари", а дослібно — незрівняний глибокий валлюрів у кольорі поетично барвистого наче б якусь конденсацию у ладіно кубістичній синтезі, зв'язку з к о м п о з о в а н и м "Фрагмент Сянока". Для оглядача згадані олії не, безсумнівно, не а й вагіснийшій "вір Геца на виставці".

Прецизно виконані, з великим смаком та із вражливостю майстерністю його рисунки, з часта колористичні крейдики, рисовані чорним або червоном пером, а часом навіть олівцем, ("Троїчка церкви у Києві", "Володимирський собор" — переважно іррегуляр, "Руїна Успенського Собору в Києві"), знов же іоді у величезних рисунках з чкарливими натаками, або і пастельними лікованями, як от у поетичних і з символічними акцентами "Знаменитих рисунків "Побіда", "Контрасти".

Помімо невеликого числа і все таки доволі випадково добору — виставка мистецьких праць Лева Геца була експозицією під кожним оглядом небуденною й загрісною.

Дебют Ірини Волоснянської

Одночасно цього ж вечора дня у великій галерії ОМУА Об'єднаних Мистців відкрили першу виставку талановитого адепта образотворчого мистецтва, абсолютного Мистецького Школи в Нью Йорку Ірини Волоснянської. Ця виставка тривала до 17-го березня ц. р.

Виставка молоденького, 22-літнього мистця, Ірини Волоснянської, — справді дуже мала несподіванка. Грі стій галерійної залі — де домена абстрактів: "Намалювано бронзовастим" або "Сірою папері великого формату (іноді також менших форматів на білому папері) іті і хащі, тіньованіх і доую великого смаку; різної товщини і різного розмаху ліній. Кинуті на папір ніби легко й безбесібно, але як трігнуті іти іти, бувають ніби майже кругом оточеним, тасть відчуття насичення траматизм в очіх переважав і перехрещав ліній, тасть відчуття динаміки (але як же витончена!) вислову, що пропривається, як пролог, тогось ще не сказаного, але так мусить знайти свій повногословий вияв. Було і декілька олійних абстрактів, але вони переважно не мають вже тієї гармонії, як праматичні прориви Н. Граріса, за винятком трьох: одного у ніжній пастельній тонації, одного — невеличкий "Закінчення на стор. 7-й".

Українства людей, які ще з'являють своє майбутнє із трагедією для української справи. Ось кілька типичних тому, я мав розмову з одним значущим істориком життя, який нарікав, що хоч серед молодих жидів не бракує талантів, але майже ніхто не хоче жертвувати свого життя, щоб у довший підготувати, яка вимагає понад десіток років, бути спосібним вивчати всебічно таку складну дисципліну, як асесвітній історії життя. Маючи інформацію про деяких адептів українознавчих дисциплін, а зокрема про їх всебічне підготування, він мені отвору зазначив, що він мені дуже заздрить, бо правдоподібно українці в Америці ще не втрадили свого зв'язку з національними потребами, і що ще не перейшли в стадію мірації все з точки погляду особистої вигідності і затрати, як найменше зусиль.

(Продовження буде).

Доповідь проф. Л. Кузьми в ЛМКлюбі

Літературно-Мистецький Клуб в Нью-Йорку влаштував у п'ятницю 1-го лютого 1974 р. доповідь проф. Любомира Кузьми на тему: „Чому жінки не доживають до літ? Тема жінки в актуальна, хочби тому, що затронула більше ніж половину населення світу.

Вечір відкриває голова Клубу інж. Іван Жуковський. Привітавши автора виступу та присутніх гостей, просив шанувальників поведінки з місця і хвилинного мовчання, щоб пам'ятати нещодавно померлого голови Контрольної Комісії Клубу, д-ра Костя Паниківського.

Справа зрівняння жінок з чоловіками у всіх правах в останньому часі досить гострою й актуальною, бо жінки нещодавно й послідовно домагаються повного зрівняння їх з чоловіками у всіх галузях життя і праці. Вони змагаються до того, щоб покінчити із всіма видами дискримінації та щоб не було ніякої різниці поміж ними і чоловіками в діяльності винагорода за виконання такої самої праці, що на жаль, досі не існує. Правда ж, що навіть в дуже культурних країнах це існує нерівність у відношенні до праці жінки. Так наприклад, у Швейцарії деякі кантони не признають жінкам права голосування при виборах до місцевих легіслатур чи громадських рад.

На наших очах цей емансипаційний рух поступово набирає на силу, в новостворених африканських і азійських державах, а також в дуже консервативних арабських країнах. Жінки не закривають уже свого обличчя, а всі школи для них відкриті, акліно до університетів.

Далі доповідач говорить: „Щоб правильно відповісти на питання чому серед жінок не було досі письменницького типу Гете чи Шекспіра, а в музиці Бетховена, — треба звернутися до початків людського роду, а точніше до первісних релігійних вірувань. Жінки не признавали своїм жінкам ніяких прав, вони мали обов'язок важкої подвійної праці і побилювання роду. Ще й до сьогодні в новій державі Ізраїль, право на розширення прислуги лише чоловікам і вистає на писати з своїм жіночим розповідним листом. Магістська релігія також ніяких прав жінкам не признавала, як і історія ніякого гатунку і не раз можна бачити на образі Ілліади на ілюстрації чи вербоду, а позаду жінку з тигром на плечах чи на голові, або дитинку, що їде пішки. Усі ці старовинні релігії притримувалися засади: „жінка має мовчати і виконувати вказані їй праці“. Живучи під такою соціальними пресією і в таких обставинах, не змогли жінки збагацувати своє духовне життя, розвивати свої таланти, чи займатися будничими діяльними науками чи мистецтвами. Такий невіддільний стан для жінок тривав довгі століття.

Вирішав питання, чи жінка заслуговує на свої домашні справи своїми осягами чи можливостями таких осягів. Деякі автори, як наприклад, відомий філософ, Отто Вайнгартнер, заперечували це питання; він дуже обесцінив жіночі відомості і її права на геніальність і ставив її далі від чоловіка. Вона, — каже Вайнгартнер, не має дару абстрактного мислення, навіть коли переконала, що жорить правду, „то все таки це неправда“. Другий філософ, Гольдберг, також відмовив жінкам права на геніальність, мовляв, жінка не збрала до абстрактного мислення, вона реалістична вже з природи своєї стани. Їм обидвом можна закинути, що такі міркування вони висловлювали в дуже молодому віці (30 р.), були виховані в жидівській вірі і мали ориєнтаційний спосіб думання в оцінці жіночі. Живучи ними і наведені в їхніх творах аргументи — псевдо-науки і не дуже переконливі. Високи осяги діячів у фізичних науках і високих школах навіть в таких абстрактних науках, як математика, чи стисла філософія, також в мистецьких школах — це далі заперечує псевдо-наукових виводів згаданих авторів.

У мистецтві відмічусьмо два його роди — мистецтво творче і відтворче. У театрі наприклад, виходить поміж ними основна різниця: автор написав чи скомпонував театральну виставу, а актор відтворює краще чи гірше написане чи скомпонуване. У тому мистецтві жінки відтворюють свої ролі не гірше чоловіків. Також у музиці маємо до діла з творчістю композитора і відтворчістю піаніста, скрипалі чи іншого музиканта. В балеті осяги жіночі куди більші ніж чоловіків-танцюристів, однак тільки у відтворенні даного балетного образу, скомпонуваного композитором. У літературі цього доповіддю немає, та жінки в мистецтві — тут жінки є для себе автором. В інструментальній музиці ще донедавна відтворювачами, тобто членами симфонічних оркестрів, були виключно чоловіки, лише для одного інструменту — а р ф і н — зроблено виняток. (Тут мабуть слідно вплив старинної Греції, де жінки-жрекині грали на арфах).

Коли перейти різні діяльні мистецтва за часом їхнього розвитку й участі жінок, то в літературі виступають жінки головним в XIX стор. і своїми творами висуваються наперед із забутих і довголітньої несприятливості. У XX-му стор. маємо багато добрих письменниць, а навіть дві з них добилися нобелівської нагороди. В українській літературі виявилася талановита письменниця, але під чоловічою назвою „Марко Вовчок“, що дала початок участі жінок-письменниць у нашій літературі. У скульптурному мистецтві виступають лише чоловіки, жінкам майже немає. Те саме в архітектурі, знову ж у музиці покищо немає жодної композиторки, яку можна б поставити нарівні загальнознаних світових славних композиторів. Немало жінкам і знаним диригенток, хоч тут і там просявляється жінка-диригентка в хороших мистецтві. В операх чи-знаних фільмів-мюзиклів оркестрах, ще її немає.

У мистецтві ж справа представляється куди краще для жінок. Уже в ранньому середньовіччі жінки працюють як мистецькі мініатюристки. Це головним італійські фліамандки; деякі з них доводять до вершин цього мистецтва, як наприклад довіка славного італійського маляра, Тіторетто. У XVIII стол. таких мисткинь з куди більше, а німечка малярка Кавфман, добра знайома Гете, портретувала королів, князів та інших достойників. У XIX і XX сторіччях клієнтів жінок, що працювали в мистецтві постійно зростає, а їхня творчість дістає високу оцінку і може недалекий час, коли збагатиться як зоря, першої величини в такій чи іншій галузі мистецтва на славу жіночого роду!

Після перерви в дискусії забрав голос ред. Кедрин, який дуже зацікавив псевдо-наукові виводи Вайнгартнера і його псевдистичну філософію і (не дивно, що філософ покінчив самогубством). Провалівшись його теорія мистецтва, жінки, так, як провалились пророцтва Маркса, і загальною з того пруська теорія праці і обов'язку жінки, замкнені у трюх великих букв К (Кірхе, Кіндер, Кохе). Все жінки, говорив дискусіант, жінка це досі не позбулася дискримінації і соціальної репресії, що тривала віками. Це заважає їй у куховарстві, де жінки володіли без ніяких перепон, а все такі славні кухарі це чоловіки. Так само в проституції модні осяги: тут всеюди дискримінують жінку, навіть в проституції жіночий мод. У далішій дискусії забрала голос пані Прохорук казуючи на тяжкій часі невільничества жінки, коли вона не мала жадної підтримки від свого оточення, напашки, коли навіть будь-чим відзначилася, її ставили в долину, підпалювали. Ще й сьогодні у багатьох жінок сліди по віковій апатії і брак волі зосередитися на чомусь одному, а не розгублюватися у ба-

І в далекій Арізоні відзначено День Незалежності

Українська делегація з посолством Туксону. На фото стоїть (зліва): Кулява, посол Морфі, пані Козакевич і М. Мельникевич.

Навіть у далекій Арізоні, де небагато українців, а саме в місті Туксоні, дещо спізнившись, бо в неділю 10 лютого 1974 р. відбулося свято Державності. Місцева українська громада, організована в Українському Американському Клубі, підбала про те, щоб раніше місцевий посадовець міста мейор Л. Морфі підписав відповідну прокламацію, якою проголошено день 22-го Оічня Днем України і її незалежності. В святочній церемонії підписання цієї прокламації та вручення її українській делегації, взяли участь крім мейора також місцеві громадяни: пп. Кулява, панство Козакевич і п. Мельникевич. Доповненням цього замітного дня був святочний обід, який відбувся заходом згаданого вище Клубу, в часі якого промову про Свято Незалежності і Соборності висловив в українській і англійській мовах Михайло Мельникевич. В своїм слові Мельникевич підкреслює, що вся американська Україна відзначує найбільше українське свято, а до неї прилучується широка американська Конгрес, в якому українські священники моляться за відновлення української держави, а деякі конгресмени і сенатори відзначають публічно права на державність також для України. Висловом спільного переконання, що вже недалекий день свободи для України, Мельникевич закінчив своє слово.

Н. Н.

Шевченківське Свято в Гошен

Цього року, громада при українській православній церкві в Гошені (Індіана), влаштувала 10-го березня, Шевченківське Свято, здастесь найбільше від усіх попередніх свят.

Велике враження на присутніх зробила ОДУМ-івська молодь, яка збиралася зорганізовано в односторонню церкву на Святу Літургію, а під час Панахиди по Тарасові, тримали на половину опущені три прапори, український, американський та ОДУМ-івський. Панахиду відправляв настоятель церкви отець протоієрей Павло Вагнівський.

Присутність молоді у церкві зробила велике враження на старших віком людей, які побачили що „Заповіт“ і „Не забуйте поминути“ — Шевченка, діти, які народилися далеко від України, відкокують з великою пошаною. Багато людей прийшло до церкви у вишнених українських сорочках і кожен мав приколону блакитно-жовту ленту.

Після відправи панахиди, місцеве церковне сестрицтво запросило гостей, батьків і одумців на обід. По обіді, діти Школи Українознавства (вони є всі члени юного ОДУМ-у), влаштували концерт в Роківні нашого Пророка Т. Шевченка, в присутності понад сто осіб. Програму відкрили співом американського гімну і „Заповіт“.

Про життя Тараса Шевченка прочитала 15-ти літня юна ОДУМ-івка, Оленка Вагнівська, яка надзвичайно

О. Б.

Книжка про економію України

У відомому видавничстві Прегера появилася збірка праці „Совєтська економія у регіональній перспективі“. Цю збірку видав професор В. Н. Бандера і З. Л. Мельник, які крім власних розвідів написали загальну статтю. Ця публікація замінює тим, що вона є завершеним кількірною співпраці у формі конференції ряду спеціалістів з ізраїльських університетів. Між авторами є: В. Гольдберг (Сіатл університет Нью-Йорку), І. Короневич (Темпл У.), Г. Вагнер (Віденський У.), Г. Байтале (Вашингтон), Г. Шредер (Уні. Вірджинія), О. Зінан (У. Сієннаті), С. Біллон (У. Делавар), Ф. Гамільтон (Лондон Скул оф Еконо-

мік), А. Бороняк (Католицький У. Американи), Р. Джессен (Сиракузький У.), і М. Трофименко (У. Делавар). У згаданих конференціях участі брали також Г. Гантер (Гавсфорд Кол.), О. Гаврилович (Каліс У.), Я. Голубач (Канадський Уряд), К. Мендлен (Карлтон У.) і М. Спеклер (Гарвард).

Кілька розвідів відносяться безпосередньо до економії України, а інші порівнюють господарський стан республік, в тому й України. Такий підхід вносить новий елемент у соціологію, яке звичайно трактує економію СССР як інтегровану цілість. Книжка включує широку біографію, в чому багато позицій є англійською мовою. Гасловий індекс улегшить роботу дослідникам. Для студентів, ця книжка буде цінним посібником.

Можна сподіватися, що поява цієї публікації підіслить зростаюче зацікавлення академічних кіл національним питанням у СССР.

Б. Б.

(Н. Н.)

Творчість репресованого поета Михайла Драй-Хмари — доповідь його доньки в УВАН у ЗСА

Д-р Оксана Драй-Хмара Ашер доповідала на літературознавчій секції УВАН у ЗСА 24 лютого ч. р. про „Теми в поезії М. Драй-Хмари“.

Конференцію відкрив проф. Григорій Костюк, коротко окресливши постать Михайла Панасовича Драй-Хмари, видатного українського ученого-філолога і поета, єдиного славіста серед неокласиків. Заарештований комуністичною владою 1935 р. він загинув на далекій Колімі наприкінці 1938 чи на початку 1939 року. Родина його — дружина Ніна Дмитрівна (що була присутня на конференції) і дочка, д-р Оксана Драй-Хмара Ашер, багато зробила для збереження і вивчення поетової спадщини. Зокрема накладом дружини вийшла 1960 р. книжка поезій Драй-Хмари.

Проф. Костюк представив доповідь, що закінчила Колумбійський університет, де дістала ступінь магістра, а пізніше дістала докторат у Сорбоні, де захистила дисертацію „Михайло Драй-Хмара і українська неокласична школа“. Д-р Драй-Хмара Ашер є автором ряду публікацій, перекладачка і поет.

Резюме доповіді д-ра Драй-Хмари Ашер

Символізм Михайла Драй-Хмари і неокласичні та фольклорні елементи виразно виступають у темах, трактованих поетом. Його поезія глибоко просякнута душевним станом поета та особистими почуваннями. Його розуміння світу базується на настроях, а не на рівновазі, як у класиків. Нахил до класицизму, пластичної нерухомості форми не характерні для його поезії навпаки, вона виразно драматична. Як символіст, він концентрується на звуці, образі і символі. Поет відчував себе духовним провісником, що ознаменує зльоту до іншої душі. Його поезія тісно зв'язана з сучасним життям на Україні, вона не репрезентує книжкового характеру, та ерудити української „неокласичної“ поезії. Драй-Хмара звертається до своєї країни з пристрасною і екзальтацією. Трагічна доля України у нього пов'язана з культурним ренесансом, і тому він приймає рушійну силу Революції, вірячи у відновлення України. Глибока естетична чутливість і гострий критичний сенс доводять його до духовної кризи.

1. Тема природи в період символізму. Інтимне споріднення з силами природи якраз в поезії „Мені сниться“ знову в Поділлях (1926). Малийок гарячого літнього дня переплітається з душевним станом поета: особисті емоції захоплюють увагу Драй-Хмари далеко більше, ніж об'єктивний опис літнього дня.

2. Тема природи у дитячому світогляді. В поезії „За водем зозуля ку“ (1921) спогляди з дитинства пов'язані з описом класичної невідлі. Ясність дня, забарленого легким смутком, творить атмосферу цього вірша, в якому поет то утворює себе з дитиною, то вертається до сучасності.

3. Тема осені. Поет особливо любив ранню осінь, яка викликала у нього ніжний сум (мій сум, що восени росте) і він оспівував її, як час мрійної тиші, час і мрій. В поезії „Серпневий прохолодний вар“ (1923) об'єктивний опис серпневого вечора переривається особистими рефлексіями про болічне минуле, що для читача лишається загадкою.

4. Тема природи в „неокласичних віршах“. Між поезіями, пов'язаними з природою, є також і „неокласичні“ вірші з чисто описовими картинами, як наприклад „На провіс холодний ранок“ (1920).

5. Інші теми в „неокласичній“ поезії. Вірші, присвячені пам'яті Сергія Сесніна (1926) можна віднести до „неокласичного“ стилю.

6. Тема України і Революції. До групи поезій з темою Революції належить одна з найбільш цікавих символічних поезій Драй-Хмари з циклу „Шехерезада“ (1925). Поезія по вірши наповнена силь-

Виступ артистки Рони Шуган

Мистець слова, Рома Шуган, талановито прочитала кілька поезій Михайла Драй-Хмари, що ілюстрували доповідь. У артистки почувалася добра школа і уміння передавати підтекст поезії.

Закриваючи конференцію, проф. Костюк зазначив, що доповідь д-ра Драй-Хмари Ашер була майстерно побудована, акцентуючи теми творчості поета. Треба знати, що літературна спадщина українських поетів-неокласиків ще недостатньо вивчена. Перед літературознавцями бачить робота.

Л. Драгавська

Українська громада в Ембриджі відзначила Січневі Роковини

Як в попередніх роках, так і цього року, українська громада в Ембриджі, Па. відзначила Великі Роковини створення і проголошення Вільної і Соборної Української Народної Республіки 22-го січня 1918-1919 роках.

У неділю 20-го січня в обох наших церквах були відправлені Богослужби в намірненні українського народу. По Службі Божій в українській православній церкві була відслужена панахида о. І. Щербю за всіх поляглих борців за волю України. На панахиді були присутніми і тримали прапори, два бунів січові стрільці, а це Іван Сухолий і Ярослав Роман. Перед панахидою о. Іван Щерба висловив коротку, але змістовну промову, в котрій пояснив з якої саме нагоди ми будемо служити цю торжественну панахиду. По закінченні панахиди всі парохіяни і гості та представники наших організацій зішлись до церковної залі, де майор нашого міста, Волтер Панек, урочисто підписав Прокламацію, а

який проголосив 22-го січня Українським Днем з нагоди 56-х роковин відновлення Української Держави у формі Української Народної Республіки.

На церемонії підписання Прокламації були присутні майже всі парохіяни і представники організацій. Отець Іван Щерба і Захарій Коваль, голова УПЩерки, о. Петро Подольак від У. Католицької Церкви, Іван Новаконський, від 176 Відділу УНСОУ, Андрій Джула, Іван Антошкін і Надзак від 161 Відділу УНСОУ, Іван Сирко від 5-го Відділу У. Робітничого Союзу, Яків Лисак і Т. Гринчик від 108 Відділу УНПомочі. Дві п'яночки від Української Православної Ліги, Вікторія Клавін і Петрус Палінчак.

У вівторок, 22-го січня в присутності численних представників було вивішено наш національний прапор, який цілий день повіяв разом з державним зоряним прапором, на щоглі місцевого ратуша.

Т. Г.

Річні Збори Т-ва Прихильників УНРРеспубліки в Рочестері, Н. Й.

У неділю, 3-го березня 1974 р. в церковній залі парафії св. Покрови в Рочестері відбулися річні збори членів Т-ва Прихильників УНР.

Збори відкриває голова уступаючої управи, Микола Білок, і попросив присутніх вшанувати однохвилинною мовчанкою пам'ять членів Т-ва, що відійшли з цього світу в 1973-му році, а саме: д-ра Г. Дмитрова, С. Куца, П. Максимовича і С. Димоса. Після цього голова запропонував обрати голову секретаря зборів. Було обрано на голову Миколу Дуду й на секретаря Ф. Федоренка.

Було зачитано протокол минулорічних річних зборів і затверджено порядок ведення зборів теперішніх. Голова М. Білок зробив звіт про діяльність Т-ва. Звітливо також секретар Т-ва А. Калиновський і скарбник П. Косенко, який зазначив, що до каси Т-ва за 1973 рік надійшло разом 2939 доларів, з них переслано Ресортові Фінансових Справ у Мюнхені — 2243 дол. Допомоговий фонд — 220, За книжку „Українські гроші“ — 60, Бібліотеці ім. С. Петлюри в Парижі — 41, Загальні витрати Т-ва — 287,

М. Б.

Зустріч з письменником

Заходами Школи Українок знавства й релігії та Сес-тритації ім. св. княгині Ольги при парафії св. Покрови в Філадельфії, у неділю 17-го лютого 1974 р., відбувся успішний літературний виступ популярного письменника — гумориста Миколи Понеділка. Вечір відкрила та привітала всіх присутніх — Голова Сестрицтва Марія Федоренко. Слово про письменника скаала Марія Свєвська — Завідуюча Школою Українок знавства.

На цьому цікавому вечорі письменник висловив на па-м'яті кілька своїх творів, а пару інших творів, як він сам, висловився, прочитав „без пам'яті“...

Числена публіка, що складалася не тільки з членів нашої парафії, сприймала кожну річ, кожну фразу з читаного, чи сказаного з великим захопленням і подякою. Це, мабуть, тому, що про творчість Миколи Понеділка можна сказати словами виразливими на пам'яті нашого земляка Миколи Гоголя: „Добрим словом моїх поетів“. Як тематич-

ка творів М. Понеділка, так і його мовили, збагачені народними виразами, народною мудрістю і тому слухачі побували пару годин в рідній атмосфері. Майстерне подання гумору з описом картин невідрадного підсвіткового життя та глибоким патріотизмом — рисами характерними для понеділкової творчості, — викликали у слухачів широкі сміх, що часто переходив у слези.

Школа вшанувала письменника виступом дівочого шкільного хору, що виконав такі пісні: „По дівочі вітер віє“, „Вєсн'янку“ муз. Фоменка. Крім того виступили солістки: Тамара Петришин, що проспівала „Заквітчали дівчаточка“ і „На беріжку“; учениці Школи сестри Марія та Ірина Нєсєєн виконали дует „Зозульку“, а Марія окремим — сольо „Ходить гарбуз по городу“ та „Спрітку“.

Акомпанювала всім Галія Поритко. Як хор, так і солістки — виховані учительки Школи Антонія Лисенко. Сестрицтво поштовало всіх присутніх кавою з печивом власного виробу.

Український Музичний Фестиваль 1974 в Торонто

У цьому звідомленні подано громадству імена молоденьких учнів музики зі ЗСА, які одержали найвищі оцінки на конкурсі Українського Музичного Фестивалю в Торонто з початком 1974 р.

В жюрі були: Борис Максимович, Марко Лешкий та Іреней Жук. Вибрані найкращі виконавці українських творів представляли себе на великому фінальному концерті перед масовою публікою в аудиторії Вест Парку Вейкфілд Скул. Їх імена:

Любимі грати українські твори. Матуру українознавства здала в 1973 році.

Оксана Гаврилук, Нью Йорк, 19 літ, визначна учениця УМІ Ньюарк, класа Д. Каранович, здала абсолютну і готовиться до дипломного концерту. В Гантер-колледжі студіює музичні предмети. Заспівувала педагогікою. Належить до студії Мистецького Слова Лідії Крушельницької, і в Пласі до Куреня „Шостокрилі“. Абсолютника Школи Українознавства Т-ва „Самопоміч“. Ізиди на лещетах і поють танцювати.

Оксана Борбич, Пассейк, Нью Джерсі, 20 літ, визначна учениця УМІ Ньюарк, класа Д. Каранович, в Ратерс Університеті студіює теорію і історію музики, як також композицію. Підготовляється до дипломного концерту. Активна плавунка, належить до куреня „Чортополюх“ і „Старших Пласейків“ Станіслав Пассейку. Любить співати.

Христина Никифорова, Детройт, 21 літ, від 7-го року життя вчилася фортепіанової гри в Марти Тарнавської. Тепер на Оакленд Університеті окрім біології продовжує студіювати музику у Флавіо Варрані, музика в її житті грав важливу роль і без якої не може жити.

Таїса Богданська (прес. реф. УМІ)

Дорадник Президента обіцяв „багато більше грошей“ на підтримку засобів масової транспорції міста Нью Йорку

Вашингтон. — Кенет Р. Кол, головний дорадник президента Ніксона для внутрішніх справ, повідомив, що місто Нью Йорк одержить „багато більше грошей“ на підтримку засобів масової транспорції, ніж було призначено на ту ціль в законі проєкції Вілого Дому, який був переданий Конгресові кілька тижнів тому. Таким чином, існує можливість, що пошастає задержати кошти проїзду ньюйоркськими підземками і автобусами на теперішньому рівні, тобто 35

центів. Згідно із згаданим законопроектом Вілого Дому, місто Нью Йорк одержало б тільки 70 мільйонів допомоги, а речник Метрополітанного транспорційного управління твердить, що потрібно 200 мільйонів доларів допомоги, щоб після 1 травня кошти проїзду не зросли до 60 центів, або й більше. Заява Кенета Кола створила можливість, що федеральний уряд призначить для міста Нью Йорку коло 150 мільйонів, замість 70 мільйонів, але остаточно сума не була встановлена.

Вісті Українського Літературного Фонду ім. Івана Франка в Чикаго

Пригадуємо, що Правління українського Літ. Фонду ім. І. Франка в Чикаго, як вже було подано давніше, проголосило четвертий літературний конкурс на найкращі літературні твори, друковані 1970-73 рр. Перша нагорода — 1,200 дол. друга — 800 дол. а третя 400 дол. Також визначено нагородити письменників за твори для дітей і молоді. Перша нагорода виноситься 500 дол., друга 300 дол. і третя 200 дол.

Автори, що беруть участь в конкурсі, мали надіслати для членів жюрі по 8 примірників своїх творів, призначених на конкурс. Твори видані в роках 1970-72 письменники мали прислати до кінця 1972 р., а твори видані в 1973-му році, мали бути прислані до кінця 1973 р. Одночасно на прохання деяких письменників, Правління Літ. Фонду продовжило рішення зголошувати твори на конкурс за 1973 рік до кінця березня 1974 р. Роздатка нагород відбувається під кінець цього року.

Літературне Жюрі: Правління Літературного Фонду запросило до комісії жюрі сімох літературознавців, які прийняли на себе обов'язки адміністративних творів. Вони працюють в такому складі: д-р Г. Лукницький, мгр М. Гарасевич, пр-ф. Г. Костюк, д-р М. Кушнір, пр-ф. І. Качуровський, мгр А. Стебельська і д-р Ю. Стефанік.

Жюрі четвертого конкурсу очолює проф. Г. Лукницький. Головою Жюрі другого і третього конкурсу був проф. К. Віда з Оттави. Жюрі першого конкурсу очолював сл.п. проф. В. Радзівич.

Правління Літературного Фонду працює на основі затвердженого Правління. В склад Правління входять: проф. Н. Антонович — голова, д-р В. Помірко — заст. голови, п-і Р. Тулякська — секр., мгр Р. Кецак — касієр, ред. М. Делісюк — організатор пресових референт. Члени Правління: д-р О. Плешкевич, д-р Р. Кобилецький, мгр В. Начай і проф. В. Івасюк. В склад Рад Літ. Фонду входять: д-р Ф. Ткачук, д-р Р. Мичик і мгр В. Школьник. Членами Контрольної комісії є: В. Вілнський, д-р О. Дально (жизне поглиблений), і проф. М. Заричний.

Наш Фонд заснований з ініціативи письменника Т. Купчинця, існує від 1956 р. Українське свідоме громадянство, його фінансові установи — Кред. „Самопоміч“ і „Спілка „Певність“ та інші

Т-ва співпрацюють з Літ. Фондом, складаючи свої пожертви на нагороди. Своїми пожертвами вони уможливають Правлінню Літ. Фонду анізуватися зі своїх обов'язків.

Тут слід підкреслити, що Літ. Фонд активно підтримує всі хори, всі мистецькі ансамблі, поодинокі мистці, виступаючи зі своїми мистецькими виступами на імпрезах Літ. Фонду. Зовсім безкорисно, за що Правління Літ. Фонду висловлює їм цю дорогою свою щирість.

По сьогоднішні 36 письменників вже зголосилися до Четвертого конкурсу надіславши 51 творів, що вийшли друком в рр. 1970-1973.

Свої пожертви на Четвертий Конкурс вже зложили: Т-во Бойківщина в Чикаго — 300 дол., як другу нагороду за найкращий літературний твір для дітей та молоді: мгр Василь Івасюк 250 дол. пр-ф. М. Понеділок 100 дол.

Побажання до Правління Літ. Фонду

Правління Літ. Фонду по кищо не може взяти до уваги побажань деяких письменників та громадських діячів, які пропонують нагороджувати також твори письменників і в рукописах та твори з інших джерел українського мистецтва, бо фінансові спроможності нашого Фонду не дозволяють на це. Висота наших нагород, хоча вони найвищі в порівнянні з іншими нагородами конкурсів, що їх улаштовують наші Установи, не винагороджують навіть дуже скромно ідейної праці наших письменників ні страти їхнього часу, потрібного до написання вартісного твору.

Навіть, якщо наша ціла чикагська громада масово буде складати свої пожертви, то це не є під силу для одної громади. Це мусить виконувати всі громади, цілої української діаспори разом. І саме створення такого великого фонду, який би заохочував наших письменників наснажувати себе в ідейній літературній творчості для свого народу і забезпечував би їм відповідно до їхньої праці, винагороду з заказом, подякуванням з поведомленням України, що стоїть у важкій і завзятій боротьбі з Москвою в обороні української духовної культури і фізичного винищення українського народу.

Рішимо, що до п'яти років цієї переважної проблеми займуть своє становище найліпші політичні, наукові і громадські діячі і установи, виходячи з журналістів. Сподіююся, що наша преса запізнає українську спільноту з цими питаннями та заохотить її до покликання до життя такої Установи, і розвине на стоїнках своїх пресових органів широкую дискусію на цю тему.

Мистецька виставка в Нью Бритен, Конн.

У вересні та жовтні м.р. тут проходила виставка українських артистів, а разом українського народного мистецтва. Це відбулось заходами Студентського Клубу та 106-го Від. Союзу Українок в Гартфорд, у великій залі новобудованої модерної бібліотеки Центрального Конектикетського коледжу в Нью Бритен.

На самому вході до залу — бар'єр осклених габляток виконана українськими вишивками, різьбани, гудульськими інкрустованими касетками, альбомами, писанками, та українською народною ношею. Хоча багато експонатів, але із-за великого простору та їхньої високомистецької вартості, не відчувалася перелатування.

З нашим народним мистецтвом тут і там покладені експонати емалей К. Шонк-Ручица та кераміки Славки Гелулич, знамих артистів.

Праве крило залу, цебто висока стіна завішана графікою Ірени Красій та олійними образами Ірени Зелік. Істотська вартість образів висока, різноманітність тематики незвичайно багата.

На протилежній стіні, два ютужні образи гетьмана Івана Мазепи і Тараса Шевченка. Це дві плоскорізьби з різьбленими рамами, а вся різьба позолочена на синьому оксамитному тлі. Посередині залу коло двох десятків скульптури — різьби у дереві та відповідних класичних толюмах або відповідних едесталіх. Тут репродукції лавних різьбарів — Мікеанджело Буонаротті, Роді та іч.

Не бракує тут теж оригінальних творів мистця, як „Пастух“, „Краса і сила“, „Орел“, „Моя дочка“, „Літня пора“, „Далекі барабани“ і „Білий волі“.

Тут є експонати моделів, як ось церква св. Андрія у Львові на Поділлі примічена до чотирикутного блоку, і, прикрашеному історичними плоскорізьбами наших князів, козацьких, стрілецьких і партизанських збройних сил.

Тут теж пишастся різьбачі у дереві пам'ятники з Тави Богдана Хмельницького до Києва.

Власник цих експонатів, це різьбар-скульптор Теодор Коршенюк, син волинської землі. Тут в Америці, як кожний з нових емігрантів набув нового фаху і працює майстром індустріальних моделів. Американська преса Гартфорду вже не раз похвалила про його виставки по доволішніх коледжах і мистецьких галереях та перелатувала з ним інтерв'ю.

Василь Самофал

До концерту Лариси Крупи

Для 23-го лютого ц.р. в залі Юніон Гайскул, Юніон, Н. Дж., відбувся фортепіанний концерт Лариси Крупи, яка тепер є приватною студенткою проф. Ірвіна Фройндліха, викладача Джульярду в Нью Йорку. Лариса, це один з наших нечисленних музичних молодих талантів, що не звважаючи на труднощі чи несприятливості, хотять присвятити себе музичним студіям. За цю її виступову, як теж за вклад великої, наполегливої праці в готуванні програми концерту, — наші щирі привітання.

Цей концерт Лариси Крупи був останній з серії таких же концертів, влаштованих американською музичною організацією „Фондейшен фор де Перформінг Айте“ (Ф.П.А.) для переможців фортепіанного конкурсу, що відбувся в лютому 1973 року. Метою згаданої організації, що діє тільки на території Нью Джерсі, є стимулювати, розвивати і підтримувати молоді музичні таланти, а також влаштовувати концерти відомих мистців музичного світу для підняття музичної культури цього степу.

Фортепіанний конкурс 1973 р. вимагав виконання повної концертної програми, яка включала 6 творів усіх найдовішніх музичних стилів. Учасники конкурсу були учні чи студенти музики в границях віку 9-17 років. На велике число зголошених учасників конкурс з цілого степу Нью Джерсі, після двох іспитів, в опіні чотирьох суддів признали чотирьох перших місця в даній групі ровесників.

Надзвичайно приємною була для нас виста, що половили цих перших місць зайняли дві українки, а саме: 10-ти річна Лариса Гусак та 16-ти річна Лариса Крупа. Крім них такі ж перші місця здобули 12-ти річний Ендрю Деграло та 17-ти річний Роберт Таво.

Всім чотирьох переможцям Ф.П.А. влаштувала самостійні концерти в Юніон Гайскул, називаючи їх „Дітьми“ до концертів „визначних мистців світу, що відбувалися в цих самих датах вечером у згаданих приватних. Концерт Л. Гусак і Р. Таво відбувся в дні 14-го квітня 1973 р. і після нього відбувся концерт віснної п'ятниці еспанського походження Алісії де Ляроча; після концерту А. Деграло в дні 5-го травня 73, відбувся концерт віснної скрипалі Еріка Філімана, а після концерту Л. Крупи концертувала славетна піаністка Рут Слєчницька. Хто з українців поцікавився всіми чотирма студентськими концертами переможців згаданого конкурсу, а описав був присутність безпосередніх кождертаж мистців світу, ми виробили свою власну опінію про виконання концертної програми руками учнів чи студентів музики різного віку, та руками мистців, професіоналів, які в своєму житті пройшли не один подібний, а то й багато виштовлюючий конкурс.

Для заохоти до дальшої праці, Ф.П.А. представляла особисто кожного молодого концертанта згаданим видатним мистцем, як теж обурвала однаковим промовним нагородами у вигляді урядового бону.

Та найбільшою приємністю для нас, присутніх на останньому з серії цього сезону концерті п'ятниці Рут Слєчницької, було те, що президент Ф.П.А. — д-р Дж. Ерман висловив на концертову естраду всіх чотирьох переможців конкурсу і представив кожного зокрема аудиторії концерту. Тисяця, а може більше американська публіка похитала їх спонтанними оплесками і вітала їх тільки доволі найбільшій рідині двох українців, бо на жаль цього року концерти ще не нахотять більшого зацікавлення серед нашої еміграції.

Хай це вираження буде приємним доказом, що цей чи інший талант в посеред нашій дітвора чи молоді не проявляється виключно на українських теренах, а то й не є єдиним в пробах американського культурного життя.

Нашим завданням є пропагувати серед чужинців українську музику, а тому Ларисі Крупі і Ларисі Гусак належить ще й особливе призначення за неабияк величезного значення до приросту цих блискучих творців українських композиторів.

Тайн Елліс

Гемпстед вітає Ганну Колесник

Вістка у пресі про приїзд на американський терен і заплановані в більшості містах концерти Ганни Колесник, зродила думку членів Управління УККА повіт Насасав запросити до нас з концертом недавно приїждючу солістку столичної опери Києва, живого свідка нескореної України. Це ж бо вона з своїм чоловіком Володимиром і іншими членами родини недавно вивалася з „пекла на землі“, покинула „комуністичний рай“, щоб заперестувати проти насильства над Україною та, щоб той протест передати на Захід у вільний світ.

Проголошений у пресі план поїздки виявив, що про якунебудь неділю, або суботу, не можна й говорити. Отже якщо була якась можливість влаштувати в нас її концерт, то тільки в котрийсь вечір в тиждень.

Після коротких переговорів голова Відділу проф. Ю. Солтиса з Централі УККА — як Спонсором — устатковано дату 22 лютого, п'ятниця вечером. Відбуто „наглу на раду“ Управління і зачала дуже інтенсивна підготовка, бо часу лишилось небагато.

В п'ятницю, 22 лютого репрезентативна зала укр. католиків в Гемпстеді, не звважаючи на буденні, майже заповнена громадянством. Вачимо гостей з Нью Йорку, а навіть з далекого Гартфорду. Піднеслася заслона і на сцену входить Ганна Колесник в супроводі свого чоловіка Володимира та плас-

Лариса Крупа

дентськими концертами переможців згаданого конкурсу, а описав був присутність безпосередніх кождертаж мистців світу, ми виробили свою власну опінію про виконання концертної програми руками учнів чи студентів музики різного віку, та руками мистців, професіоналів, які в своєму житті пройшли не один подібний, а то й багато виштовлюючий конкурс.

Для заохоти до дальшої праці, Ф.П.А. представляла особисто кожного молодого концертанта згаданим видатним мистцем, як теж обурвала однаковим промовним нагородами у вигляді урядового бону.

Та найбільшою приємністю для нас, присутніх на останньому з серії цього сезону концерті п'ятниці Рут Слєчницької, було те, що президент Ф.П.А. — д-р Дж. Ерман висловив на концертову естраду всіх чотирьох переможців конкурсу і представив кожного зокрема аудиторії концерту. Тисяця, а може більше американська публіка похитала їх спонтанними оплесками і вітала їх тільки доволі найбільшій рідині двох українців, бо на жаль цього року концерти ще не нахотять більшого зацікавлення серед нашої еміграції.

Хай це вираження буде приємним доказом, що цей чи інший талант в посеред нашій дітвора чи молоді не проявляється виключно на українських теренах, а то й не є єдиним в пробах американського культурного життя.

Нашим завданням є пропагувати серед чужинців українську музику, а тому Ларисі Крупі і Ларисі Гусак належить ще й особливе призначення за неабияк величезного значення до приросту цих блискучих творців українських композиторів.

Тайн Елліс

ПРЕЗЕНТАЦІЯ ДЕБЮТАНТОК В ЧИКАГО

Дебютантки з ескортами на Річному Балі Українських Лікарів, Ветеринарів та Інженерів ц.р. На фото (зліва): Христина Яремко і Богдан Іванець, Андрія Малах і Юрій Сосенко, Ларина Хлюмечка і Андрей Чоліський, Ірена Зарічна і Юрій Головатий, Маріяка Шпур і Іван Зелько, Мар'яна Волинська і Михайло Запаранюк, Леся Міз і Степан Білик, Христина Тарасенко і Петро Ткачук, Лариса Яхторівна і Петро Феділак, Маруся Шербанюк і Омельян Любинець, Марта Войтович і Адріан Шеремета, Татяна Яценків і Іж. Ярослав Левинський.

Програмою Дебюту проводив Ігор Скубак. Через присутність одної дебютантки, пані Христина Яремко, зі Швеції, цьогорічна імпреза мала, до певної міри, міжнародний характер. Для тих, хто питається де наша молоді, ця презентація дебютанток дала влучну відповідь. Наша молоді в серед нас, вона набирає загального зна-

Вістка у пресі про приїзд на американський терен і заплановані в більшості містах концерти Ганни Колесник, зродила думку членів Управління УККА повіт Насасав запросити до нас з концертом недавно приїждючу солістку столичної опери Києва, живого свідка нескореної України. Це ж бо вона з своїм чоловіком Володимиром і іншими членами родини недавно вивалася з „пекла на землі“, покинула „комуністичний рай“, щоб заперестувати проти насильства над Україною та, щоб той протест передати на Захід у вільний світ.

Проголошений у пресі план поїздки виявив, що про якунебудь неділю, або суботу, не можна й говорити. Отже якщо була якась можливість влаштувати в нас її концерт, то тільки в котрийсь вечір в тиждень.

Після коротких переговорів голова Відділу проф. Ю. Солтиса з Централі УККА — як Спонсором — устатковано дату 22 лютого, п'ятниця вечером. Відбуто „наглу на раду“ Управління і зачала дуже інтенсивна підготовка, бо часу лишилось небагато.

В п'ятницю, 22 лютого репрезентативна зала укр. католиків в Гемпстеді, не звважаючи на буденні, майже заповнена громадянством. Вачимо гостей з Нью Йорку, а навіть з далекого Гартфорду. Піднеслася заслона і на сцену входить Ганна Колесник в супроводі свого чоловіка Володимира та плас-

М. Корсак

Вісті з Чикаго: Осередок СУМА ім. М. Пазлушкова

Закінчилися свята, промінує, і в нас вже новий рік, вода в церквах вже посячена, сумиці повернулися до школи та до своїх ровесників. Цього року, як і кожного, різдвяні нагоди заповнено різноманітними імпрезами для розваги та для фізичного та громадського гартування не тільки суміці, але й цілої української громади околиці Чикаго.

Значні зі св. о. Ніколаса 22 грудня 1973 року сумісць з'їздила Осередку ім. М. Пазлушкова зустріла та привітала св. о. Ніколаса, якого відвідав Павло Крутицький, культурно-освітній референт. Після короткої сценки, яку виконали старші та молодші юнаки та юняки, в нас наймолодші, є саме садочок, який провадить Стефан Галамий, а також всім обслуговуваний час. Показали, що у Чикаго всі в такій же, як і в нас, міській культурі, Володимир Хмілько показав роздавати дарунки.

Базар

При кінці 1973 р., щоб веселити всі зустріли новий рік, Управа Осередку влаштувала в р. а. ділячці, дежати з черги річний базар. Цілий вечір на виступах привітали всіх українців, не зважаючи на вік і погоду. Завдяки місцевому Відділу ОЖСОНУ гостей прийняли обідом. За словами фінансового референта Осередку пана Захара Колоди, котрий вже дев'ять років провадить музично та дотепер під час базару: „Хто грав, той виграв“.

Ювілейна малаанка

Цього року святкувати малаанку по цілій Америці. Відділи СУМА, а сумиці з Осередку ім. М. Пазлушкова святкуватимуть також 25-літній Осередку. Веселі та урочисті початок цих святкувань позначився у ювілейній 25-літній Малаанці СУМА в Чикаго. Не зважаючи на великі сніги та гострий мороз, найбільш в історії сумісць Малаанки в Чикаго кількість гостей прийшла зустріти п'ятнадцять дебютанток — всього понад 750 осіб.

До Комітету для підготовки Малаанки ввійшли: Богдан Демко, голова, Іван Палі, голова Управа Осередку, заступник, та члени Мейсон, Девідський, Захар Колдін, Стефанівський, Панчинський, Н. Д. Галам, Стефан Остатчук, Микола Сандулик та Микола Дремченко, пані Наді Голіш та булава Стефан Остатчук вклав всі зусилля у підготовку дебютанток. Сама Малаанка відбулася в суботу 12 січня 1974 у величній залі Голден Тіара. Микола Дремченко та Наді Голіш викликували дебютанток з батьками та з ескортами. Вітали їх голова Осередку Іван Палі, булава Стефан Остатчук та члени Управи Микола Сандулик.

Прийшло на Малаанку так багато осіб, що Малаанка кожен мав свій український ескорт, Чикаго та Стефан. Дебютантки, які виступили на ювілейній 25-річній Малаанці з ескортами були: Наді Вуда і Роман Варола, Діна Вислюк і Богдан Яворський, Дарка Коваль і Орест Петровський, Іванка Косар і Тарас Дрозд, Вікторія Куличенко і Роман Дарка, Анна Лещок і Роман Лещок, Оля Малецька і Євген Кіналь, Леся Малишак і Іван Шалена, Оля Нагорняк і Роман Грицак, Дарка Павлівська і Василь Тельвак, Марія Пашук і Ростислав Зоботин, Гриня Сало і Михайло Кучер, Анна Федорів і Тоні Палав, Оля Хіт і Марія Колдін, та Сузанна Черні і Мейсон Панчук.

Малаанка відбулася в суботу 12 січня 1974 у величній залі Голден Тіара. Микола Дремченко та Наді Голіш викликували дебютанток з батьками та з ескортами. Вітали їх голова Осередку Іван Палі, булава Стефан Остатчук та члени Управи Микола Сандулик. Дебютантки, які виступили на ювілейній 25-річній Малаанці з ескортами були: Наді Вуда і Роман Варола, Діна Вислюк і Богдан Яворський, Дарка Коваль і Орест Петровський, Іванка Косар і Тарас Дрозд, Вікторія Куличенко і Роман Дарка, Анна Лещок і Роман Лещок, Оля Малецька і Євген Кіналь, Леся Малишак і Іван Шалена, Оля Нагорняк і Роман Грицак, Дарка Павлівська і Василь Тельвак, Марія Пашук і Ростислав Зоботин, Гриня Сало і Михайло Кучер, Анна Федорів і Тоні Палав, Оля Хіт і Марія Колдін, та Сузанна Черні і Мейсон Панчук.

Малаанка відбулася в суботу 12 січня 1974 у величній залі Голден Тіара. Микола Дремченко та Наді Голіш викликували дебютанток з батьками та з ескортами. Вітали їх голова Осередку Іван Палі, булава Стефан Остатчук та члени Управи Микола Сандулик. Дебютантки, які виступили на ювілейній 25-річній Малаанці з ескортами були: Наді Вуда і Роман Варола, Діна Вислюк і Богдан Яворський, Дарка Коваль і Орест Петровський, Іванка Косар і Тарас Дрозд, Вікторія Куличенко і Роман Дарка, Анна Лещок і Роман Лещок, Оля Малецька і Євген Кіналь, Леся Малишак і Іван Шалена, Оля Нагорняк і Роман Грицак, Дарка Павлівська і Василь Тельвак, Марія Пашук і Ростислав Зоботин, Гриня Сало і Михайло Кучер, Анна Федорів і Тоні Палав, Оля Хіт і Марія Колдін, та Сузанна Черні і Мейсон Панчук.

Збори Гуцульського Т-ва „Черемош“

Збори Гуцульського Т-ва „Черемош“ відбулися 9 грудня м. р. у Філадельфії. Їх відкрив усталоючій голові І. Гаврилюк, відчитавши денний порядок. Тоді провід перебрала обрана президія Зборів у складі — Д. Василюк — голова, В. Пашук — заступник, Д. Ткачук — секретар.

Найперше Президія ствердила правдивість Зборів. З нагоди близьких Різдва-них свят і Нового року зібрані постановили переслати сердечний привіт і побажати всьому найкращого всім гуцулам на чужині, на рідній Верховині, а також усюмо інгомострадальному українському народові.

Вислухавши звіти уступачої Управи Зборів висловили їй своє довіря, бо певна праця у міру можливостей була виконана, як серед своїх земляків — гуцулів, так і серед української громади.

Т-во „Черемош“ є членом УККА, ЗУАДКомітету, має скромні пожертви на громадські цілі, як рідна Школа їй виділяється. Влаштувало кілька своїх імпрез, брало участь у різних національних маніфестаціях, наприклад, у маніфестації в роковини голоду у Вашингтоні, масово і святочно зустрічало Верховного Архископа Кардинала Йосифа Сліпого у Філадельфії. За час свого існування Т-во „Черемош“ придбало майна на суму біля 5.000 дол. З того велика частина видана оригінальним гуцульським строї, які є власністю товариства.

У звітному часі товариство має в своєму реєстрі коло 80 членів. За час свого існування Т-во „Черемош“ відправляло з належною пошаною на вічний спочинок коло десяти своїх членів, яких пам'ять швидко вішанується на Зборах. Цією ликою ніхто не в силі зареєструвати, бо вже такий Божий і природний закон. Але ми, ті, що ще живемо, мусимо поставити собі питання — чи ми виконуємо наші завдання супроти нашої поневоленої Ватківщини Гуцульщини, що і нас колись загнали не злим, тихим словом...

На підставі звітів членів Т-ва „Черемош“, що входять до Конференції Гуцульських Товариств Америки й Канади Збори вважають, що праця Конференції за минулі два роки не проігнорувала задіяно у кожній ділянці нашого організаційного життя, а зокрема у видавничій. Конференція потратувала видатки члени, як і ми, мусимо дати, бо час летить, а наші рідні мешають.

Тому Збори закликають усі наші існуючі гуцульські товариства і окремі особи, оживити свою діяльність на місцях і шукати більшої співпраці між собою у кожній галузі, а головне в видавничій ділянці. Ми віримо, що наші недовільні можна при добрій волі усунути і тоді можемо багато зробити — лиш спільними силами, спільною та щирою співпрацею на честь і славу нашої Гуцульщини.

Обрано нову Управу: Іван Гаврилюк — голова, Дмитро Ткачук — заступник; Дмитро Василюк — касир; Михайло Луцків — організаційний референт; Дмитро Сороханюк і Анна Желіва — імпрезні референти; Євдокія Сороханюк і Марія Пашук — господарські референти; Іван Вейсук і Стефан Штифурек — члени; Андрій Шенкер, хроніка і життя і діяльності Т-ва „Черемош“. Контрольна комісія — Дмитро Федорічук, Григорій Іней, Василь Зітнюк, Товаришський Суд: Микита Драгачук, Іван Лелет, Василь Ткачук.

Цей звіт одобрив Резолюційна комісія у складі: Д. Ткачук, Д. Сороханюк, Ярослав Лелет, Іван Гаврилюк, Л. Вурачницька, вислухавши звідомлення і дискусії.

Д. Т.

звичайні Збори для вибору делегата і заступника на Конвенцію УНС, яка відбувається у травні р. Делегатом від 301-го Відділу обрано Петра Врублівського, а заступником проф. В. Іващука. На тім Зборі закінчено.

Т. Маринюк

Внески та пожертви для УВАН у ЗСА в 1973 р.

Подасмо другий список жертводавців, що склали внески та пожертви для Академії 1973 році:

по 125. — Вера Мільяніна, Нью Гевен, Конн. по 25.00 дол.: Вадим Андрієвський, Н.І., д-р Е. Андрусак, Детройт, Юрій Артимшин, Н.І., Варвара Бакал, Н.І., д-р Володимир Вакум, Н.І., Андрій Баранік, Масс., Сергій Бернцкий, Н.І., Марія Беззена, Канада, Володимир Бессонін, Нью Джерсі, проф. Ярослав Біліський, Делавер, Віталій Богданів, М.Д., Н.І., д-р Михайло Борейський, Вірджинія, С. Божено, Сан Франціско, „Вудучність“, Кредитова Спілка, Торонто, д-р Юрій Бульбенко, Па., Олександр Воронін, Мл., проф. Богдан Винар, Колорадо, проф. І. Гагарин, Нью Джерсі, Марія Галуц-Блох, Денвер, м-ро Йосип Гіняк, Н.І., д-р Василь Гіняк, Н.І., Дак. Вернайд Годовський, Каліф., проф. Гаврило Гордієнко, Філа, д-р Андрій Горяткевич, Едмонтон, проф. Олександр Грановський, Ст. Пол, д-р Петро Гринчак, Нью Дж. д-р Константин Громів, Н.І., Архиповський Марко Гундяк, Н.Дж., проф. Яків Гурський Де Вітт, Н.І., Віталій Гарбер, Вірдж., д-р Ярослав Гелет, Мл., Микола Демко, Сіатл, Ващ., д-р Микола Дейчаківський, Огайо, Олександр Діберт, Інк. Каліф., Павло Дузал, М.Д. Міч., д-р Василь Дмитрук, Мінн., Іванна Джус, Н.Дж., д-р Роман Драньковський, Н.Дж., Микола Дяковський, Мюнхен, Надія Ефимовна, Н.І., Орест Загайкевич, Н.Дж., проф. І. Захмаш, Н.І., Мейсон Заричний, М.Д., Н.І., проф. Василь Заниско, Н.І., проф. Микрослава Заниско, Н.І., Ісків, Каліф., д-р М.С. Іванічкий, М.Д. Іл., Віктор Качур, Огайо, Оля Кешіш, Н.Дж., д-р Неоніла Кордін-Голово, Ст. Пол, проф. Іван Коропецький, Н.Дж., проф. Григорій Костюк, Н.Дж., д-р Теодор Костюк, Мл., проф. Володимир Коваль, Венесуела, д-р Лариса Коваль, Рочестер, о. Віталій Коваленко, Р.А., Тарас Ковбур, Каліф., Петро Крамаренко, Інк., Н.І., В.М. Кучук, Н.Дж., Петро Курієнко, Філа, д-р Лео і Ірена Кушнір, Філа, Юрій Кузьмич, Н.І., Микола Кузьмич, М.Д., Бабилов, Юрій Лапінський, Н.І., Микола Лебедь, Н.І., В. Лешіпський, Філа, д-р Микрослава і Марія Лібер, Інд., Оксана Лобачевська, Чикаго, Михайло Логаса, Д.М., Сиракзю, Антоній Лак, Мл., проф. Юрій Луцький, Торонто, Юрій Личковський, Флорид, д-р Іван Лисак-Рудницький, Едмонтон, Іван Макаренчик, М.Д., Н.І., Стефан Максим, Мл., Василь Марчук, Д.М., Іл., проф. Любов Марголіа-Гансен, Ващ. Д.К., на Мільяніна, Нью Гевен, Лео Мурський, М.Д., Іл., д-р Ярослав Михайлович, Інд., С. Нечипорук, Н.І., Софія Незд, Н.Дж., Євген Нолден, Н.І., Митро — Ніколенко Масс., д-р Василь Омелченко, Н.І., проф. Петро Оларченко, Ващ. Д.К., д-р Микола Палій, Віск., д-р Анна Пашківська, Н.Дж., Ярослав Пастушенко, Н.І., проф. Ярослав Пеленський, Айова, д-р Микрослава Прокоп, Н.І., Павло Прокопенко, Н.І., д-р Василь Приходько, Мл., проф. Іван Решетар, мол., Сіатл, Теодор Решетар, М.Д., Огайо, проф. А. Романюк, Оттава, Василь Розгін, М.Д. Клівленд, д-р Олена Савицька-Харченко, Каліф., Микола Савицький, Н.І., Володимир Семенина, Інк., Н.Дж., Михайло Сенків, Мл., Василь Стая, Масс., Петро Стрижковець, Трой, Н.І., Михайло Ступка, Н.І., Іван Світ, Н.І., Остап Тарнавський, Філа, Любіна Терещенко, Н.І., Степан Тимків, М.Д., Мл., УКК Відділ Огайо, Лорейн, Український — Центральний Комітет в Маямі, проф. Філімон Укрядига, Юта, д-р Симон Федюк, Н.І., Орест Філіпович, М.Д., Мінн., А.Ф. Філіпович, Мінн., Іван Холодняк, Огайо, Богдан, Худі, Д.М., Н.Дж., В.В. Шропалович, Конн., д-р Богдан Цимбаліст, Н.Дж., М. Пабліт, Іл., В.О. Шелуняк, М.Д., Н.Дж., Тарас Штефан, М.Д., Н.Дж., Александер Шко-

Відбулися Річні Збори 86-го Відділу СУА ім. О. Теліги в Ньюарку

Ньюарк, Н.Дж. — Тут відбулися 20-го лютого ц.р., в Домі УСТ „Чорноморська Січ“ 9-ті Річні Заг. Збори 86 Відділу ім. О. Теліги в яких взяли участь голова Окружної Ради СУА Н. Бігун і секретарка Централі СУА — О. Мусаківська.

Збори відкрила молитвою уступаюча голова — М. Граб, а даліше ведення перебрала вибрана Президія в складі: Н. Бігун — голова, В. Ольшанівська — секретарка. Після відчитання і прийняття протоколу з попередніх Зборів, відбулося відчитання уступаючих; голова — М. Граб, в заступстві хворий С. Жеребецький касир — М. Польська, референт розпродаж книжки В. Барки „Житий Князь“, що її видав 86-й Відділ та Контрольній комісії. Згідно з цими звітами в діловому році до Відділу приступило 3 нових членів. Відбуто 10 ширших сходів членів, і засідання Управи і 5 сходів доповідних Комітетів. Між іншими на ширших сходах відбулося 5 доповідей на цікаві і актуальні теми. 3 основних імпрез, що їх влаштувано, були: Мистецька виставка в приміщенні бібліотеки в Мейпелвуді, писання писанок, спів-участ в міжнародному фестивалі в коледжі Булмфільд, разом з 18-м Відділом СУА з Пасейку, кольорами, показ моди, базар. Члени Управи брали активну участь в маніфестації в пам'ять голоду в Україні, в привіт Верховного Архископа Йосифа Сліпого, в „Дні Союзників“ в урочистостях підписання „Українського Дня“, що їх проголошували посадники мист: Мейпелвуду і Ірвінгтону з нагоди Роковин Прогношення Самостійності України. Заходом референтури суспільної опіки 86-го Відділу, вислано 5 пачок українським сиротам в Бразилії.

По 15.00 дол.: Галина Ефремов, Н.І., Віктор Вінич, Денвер, Михайло Ждан, Клівленд, Ярослав Клим, Н.І., Федір Корсун, Філа, Дмитріус Коструба, М.Д. Мл., Ада Кулик, Ващ. Д.К., д-р Олександр Лопатський, Мл., д-р Михайло Паламар, Філа, д-р Богдан Романенчук, Ніагара, Дан М. Санчук, Каліф., Дарія Савдик, Д.М., Детройт, проф. Богдан Томків, Н.І., Аркадій Тратчук, Н.І., А. Худак, Міч., д-р Василь Яцун, Па.

У Вунсакеті, Ровд Айленд, Детройті, а також сестру Анну в Україні. В.І. Околіта народився 1896-го року в Копишніцях, Західній Україні. До ЗСА прийшов у 1912-му р. та поселився у Вунсакеті. За молодих літ став членом 206-го Відділу УНСОЮ та був вибраний на передодні цього Відділу. Протягом 35 років був власником фрізери, а раніше працював ткачем у варстатах Вунсакету. Брав активну участь в українському громадському житті.

Управу Української Вільної Академії Наук у ЗСА і Управа Фундації її висловлює сердечну подяку всім жертводавцям, що своїми внесками і пожертвами допомогли Академії в 1973 році продовжувати свою наукову та видавничу діяльність і працю бібліотеки і Музею Архіву ім. Д. Антоновича. Сподіваємось, що і в 1974 році Ви підтримаєте працю Академії. Внески та пожертви просимо надсилати на адресу:

Пожертви від 10.00 дол. і нижче будуть подані в списку ч. 3. Управа УВАН і Управа Фундації УВАН

Помер Ілля Околіта

У Вунсакеті, Ровд Айленд, Детройті, а також сестру Анну в Україні. В.І. Околіта народився 1896-го року в Копишніцях, Західній Україні. До ЗСА прийшов у 1912-му р. та поселився у Вунсакеті. За молодих літ став членом 206-го Відділу УНСОЮ та був вибраний на передодні цього Відділу. Протягом 35 років був власником фрізери, а раніше працював ткачем у варстатах Вунсакету. Брав активну участь в українському громадському житті.

Управу Української Вільної Академії Наук у ЗСА і Управа Фундації її висловлює сердечну подяку всім жертводавцям, що своїми внесками і пожертвами допомогли Академії в 1973 році продовжувати свою наукову та видавничу діяльність і працю бібліотеки і Музею Архіву ім. Д. Антоновича. Сподіваємось, що і в 1974 році Ви підтримаєте працю Академії. Внески та пожертви просимо надсилати на адресу:

Пожертви від 10.00 дол. і нижче будуть подані в списку ч. 3. Управа УВАН і Управа Фундації УВАН

ВЕЧЕРНИЦІ „ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ“ В РОЧЕСТЕРІ

Дебютантки „Червоної Калини“. Стоять (зліва): Тана Бабюк (ескорт Михайло Боднівський), Лідія Білоус (Борис Яковина), Сузанна Бойко (Іван Мартинюк), Тетяна Григоренко (Роман Гайдучок), Марта Еліт (Марко Мотика), Христина Костюк (Ігор Закужний), Марія Кудіт (Ераст Гафкович), Алла Люра (Петро Гук), Венді Сімакало (Ігор Куданович), Наді Філіп (Іван Куданович), Лідія Чорній (Марко Бак) і Наталка Юрчинська (Павло Стаць).

Між еміграційними будинками бувають дні загальної радості, зрозуміння, культурного товариського співжиття.

До таких днів належать традиційні вечорниці „Червоної Калини“, що кожного року відбуваються в українській громаді в Рочестері, Н.І. завдяки добрим заходам наших чарівних панів і місцевому відділу Червоної Хреста та обох відділів Союзу України. І нашім паням належить за це велике признание і подяка. Бо це не лише жіноцтво, то напевно чи колинебудь доведеться б танцювати на „Червоній Калині“ або на градаційних імпрезах нашої молоді.

Вечорниці Червоної Калини, що відбулися 9-го лютого ц.р. в репрезентативній залі Флегшпін готелю, відкрила голова дивізійників Василь Білан, який представив аранжера імпери Інк. Любомира Галуку, якому прийняли корсаж пані: Іванна Мартинюк і Микрослава Приймач. Найбільш піднесеною частиною вечорниці була презентація дебютанток, яких дупли б не наше жіноцтво, то напевно чи колинебудь доведеться б танцювати на „Червоній Калині“ або на градаційних імпрезах нашої молоді.

Прекрасна забава з танцями і співами, під звуки оркестру „Нічна мелодія“, продалася до другої години.

С. Чорна

Загальні Збори 301-го Відділу УНС

Річні Загальні Збори 301-го Відділу УНСОЮ ім. Дмитра Липовського в Чикаго (Іл.), відбулися в неділю, 3-го беззиса ц.р. о. годині 1-шій поул. в залі православної папалі Катедрального Собору св. Володимира при Оклей і Кортез вулиці. Збори відкрив довголітній голова цього Відділу проф. Василь Іващук. Подав програму Зборів, попросив присутніх одностайно проголосити ашанувати пам'ять померлих минаючого року чотирьох членів цього Відділу і попросив обрати Президію Зборів. На пропозицію Н. Ткачинського, одностайно обрано: проф. В. Іващук — голова а Ю. Паславський — секретар. Голова Зборів ще раз прочитав порядок наряд, і тоді приступив до дальших точок Зборів. Трофим Маринюк прочитав протокол з минулої 3-ї Зборів, який був прийнятий без змін. Загальний звіт про працю минаючого року подав голова Відділу.

Фінансовий звіт подав фінансовий секретар Петро Врублівський (теж довголітній фінансовий секретар цього Відділу). Контрольна комісія на чолі з Юрієм Паславським одностайно прийняла звіт. По дискусії над звітами, на пропозицію К. комісії, уступаючій Управі ухвалено ухвалити доповідь про працю минаючого року.

По офіційній закритті Загальних Зборів, відбулися

мому році. На бжичний рік одностайно перебрано Управу в тому самому складі, а саме: проф. Василь Іващук — голова, Олександр Врублівський — заступник голови, Петро Врублівський — фінансовий секретар, Трофим Маринюк — рекордний секретар, Іван Стадник — касир і Євгенія Іващук — сусп. опіка.

Контрольна комісія: Юрій Паславський — голова а Ткачинський і Струк — члени.

У Лос Анджелесі вшановано пам'ять

І. Франка

Тарас Шевченко та Іван Франко — це дві великі постаті, що їх широкі шанувальники академіями та імпрезами свідоми українства, Уроженості, пов'язані з відвідуваннями Лос Анджелесу президентом УНР в екзилі М.А. Лівинським, справи організації (як напр. перевибори Управи) змушували щоразу відсувати надалі готоване ще з осені відзначення пам'яті Великого Каменяря, що його (відзначення) діяльно готували культ. референт Управи громади св. Андрія Первозваного — Лідія Ємець і Євгенія Гринвальдт — удова св. пам'яті режисера В. Гринвальда.

Франківський Вечір з участю запрошеного доповідача — знавця культурно-громадського діяч проф. В. Гасвського відбувся в залі громади св. Андрія Первозваного при вул. Сатерленд 1456 2-го березня ц.р. Програму його відкрила Лідія Ємець і попросила на сцену доповідача.

На відміну від „всехохпних“ (а тому й назвагал по-верхових), „святкових“ доповідей як рефератів, проф. В. Гасвський сконцентрував свій виклад на одному — до речі, менше знайомому ширшій громаді — юнацькому періоді життя й творчості Ів. Франка на тему: „Юнацькі роки Івана Франка“. Взявши саме цю тему, доповідач реалізував велику важливу настанову Франківського Вечора, а саме: промовити до серця і розуму нашої молоді (яка хоч і в невеликій кількості, а всеж була в залі), подавши їй світлий взірці для наслідування.

Справді бо: поетат, молодого хлопчини, а далі юнака Івана Франка, з його непогамованою жадобою знання і прагненням волі й правди, з невсипною працелюбністю і долаанням перешкод, — здатна зворушити кожну живу людину. І це повно доніс до слухачів прозора — ясний, текст доповіді. Про це свідчила неперушана тиша в залі під час викладу і тривалі оплески описля.

По закінченні доповіді сцену опанувала п-ні Євгенія Гринвальдт з молодістю — її вихованками та вихованцями в ділянці декламації — 4 дівчини і 3 хлопці. Опріч Ів. Франка Гринвальдт запровадила на сцену поезію Петра Маршівця, а біля фортепіано зайняла місце проф. Леся Курilenko.

Першим у літературно-музичній програмі виступила учень останньої класу тайскулу Гринц Гинц, декламуючи поезію В. Сосюра „Слово Франка“. Добра точка і добре виконана.

Другою точною був сольований Анатолія Валюха (баритон). Він виконав композицію „Не беріть із зеленого луку верби“ — Я. Степового і арію Кармелюка з опери „Кармелюк“, муз. В. Костенка. Природа обдарувала Ан. Валюха приємного тембру баритоном, а також і відповідною для сцени зовнішністю. Жаль лише, що педагогічна праця в американській школі забирася у нашого співака до такого часу й енергії. До того ж ще місце його праці і мешкання дуже віддалені від головного осідку української громади в Лос Анджелесі. За більш сприятливих обставин Ан. Валюх міг би куди частіше зближувати наші культурно-мистецькі імпрези з юнацьким хистом.

Декламацію поезії Івана Франка „У долині село лежить“ виконав молоденький, але вже добре знавчий громаді декламатор Віктор Гинц. Як і завжди, він декламував виразно вимовляючи українські слова — заслуга, безперечно, в першу чергу його рідного оточення.

Віктор Гинц змінив декламуючи поезію Ів. Франка „Реснянка“. На сцені була і північна аж дівчата виступила її рідна сестра — Христя Полотнянка. Обидві сестри знавчі аж відрізнялися, обидві беруть найбільшню участь у культурно-мистецькій житті громади.

Дотримуючись доцільного чергування декламатів і співа. С. Гринвальдт з черги запровадила далі музичну тов-

Клівлендські суміські дзвони

23-го червня 73 р. у день їхнього вінчання раділа мо-лода пара, Мирослава Мудрак і Ігор Цішкевич, раділа їхні батьки й раділа українська громада в Клівленді, бо сьогодні багато надійних молодих людей, дуже часто одружуються із не-українцями і тим самим пропащають для українського майбутнього. А ця молода пара виховувалась і зростала в Осередку СУМА ім. Гетьмана Богдана Хмельницького в Клівленді та у Від. Ю. СУМА „Корсунь“ проводила юні роки і набувала знання для дальшого майбутнього.

Вінчання довершив монс. о. Дмитро Греско, парох св. Апостолів Петра і Павла в Клівленді. Молода пара була активна в Осередку СУМА, в студентській громаді ім. Адама Коцька і ТУСМ-ім. Миколи Микольського. Тому на їхнє весілля прибуло коло 400 осіб. Весільне прийняття відбулось в Саксенгаус гол.

При вході на залю молоді пара викликала і просила у батьків благословення; гарно вив'язалися із своєї почесної ролі старости і староспівки: д-р Ю. Кульчицький, Т. Краснянський, Марія Сулима і Мирослава Футей та їхні дружини і друзи: Ларка Мудрак — Л. Мудрак, Марія Максимак — Р. Цішкевич, Наталя Максимак — М. Мігеліч та Ірена Мудрак — В. Мігеліч (дружини таї сестри і дві кузини та брат молодого).

Молода — Мирослава Мудрак народилась 1950 р. в Клівленді. Вона дочка Марії і Василя. Батько її — в'язень німецьких концетраційних таборів, довголітній член Визвольного фронту, кол. голова ООЧСУ і СУМА, головний виховник в Ю. СУМА зі ступенем 2-го виховника і єже з наймолодших років випрошував дочку Мирославу в любові до всього українського і з наймолодших років років записав її до Ю. СУМА.

Початкову школу Мирослава закінчила в українській парохіальній школі св. Іоасафа а середню — в Лорд Академі тайскулу і надзвичайними оцінками, отримала стипендію і її прийнято до Кейс-Вестер Резерв університету. Врешті прийнято її до Колумбії університету в Нью Йорку та у 1973 р. закінчила студії ступенем магістра і тепер вона надалі планує завершити свої студії докторатом.

На пропозицію СУА в 1971 році була в Блаженнішого Верховного Архипієпископа Кардинала Йосифа і працювала у його бібліотеці. Під час перебування у Клівленді, Блаженніший поблагословив на її весілля ікону Пречистої Божої Матері.

Молодий — Ігор Цішкевич народився 1948 р. в Берлінґені — Вельгії, в родині Анни і

Успіхи нашої молоді

З початком листопада м. р. відбулася в Монреалі вже третя з черги градаційна молодого нашого професіоналіста — Ів. Євгена Струмінського.

Він народився в Австрії в 1947 р. в родині лікаря-хірурга д-ра Романа Струмінського та Марії з Залеських. Дворічним хлопцем Євген приїхав з родиною в Канаду. В заранні своїй молодості навчав його пізнавати й любити Україну батько матері — о. д-р Михайло Залеський, професор Монреальського університету. Народну школу він закінчив з найвищими оцінками у провінції Квебек, дістав нагороду кард. Леже. Середню освіту закінчив четвертим з-поміж учнів тієї ж провінції. За високі оцінки дістав стипендію з фундації преп. о. Жана, нагороду Штайнберга та стипендію від університету Мек Гіу в Монреалі. В 1969 р. закінчив з відзначенням технічні студії ступенем бакалавра цивільної інженерії. Закінчив наукову працю цю дістав першу нагороду. Як признание за успіхи в науці дістав державну стипендію міністерства оборони. Продовжуючи студії працював різноманітні асистент при кафедрі будівельної інженерії. В 1971 р. оселився

в Чикаго, де працює в проєкті будівництва нових військових баз.

ПРОТИ ХВИЛІ

(На коротких відвідинах у Чикаго)

Не люблю великих міст, однак, ініціюю, треба б обмірковувати навідини і до них, зокрема до таких наших столиць-ветеранів, як: Нью Йорк, Чикаго, Детройт та інші.

Цим разом був я зобов'язаний промовляти у Філії Українського Католицького Університету в Чикаго, яка в першому році існування та першому семестрі влаштувала серію лекцій-доповідей про „Українську Церкву в минулому і сучасному“. Отже підготував матеріали „До організаційних початків Української Католицької Церкви в Канаді і США“, як добрі важкі змагання за підтримку цієї Церкви на північно-американському континенті. Зайнявшись із своєю ідеєю обох „закінь“, 25-го січня, драмбо-джетом Норд-Вест-Орієнт прямую до Чикаго.

Чикаго, це — одна з найбільш бурхливих американських метрополій. Був час, що тут бурхливими хвилями, як і українське життя несли тут бурхливими хвилями. Сьогодні все урівноважилось. Тут, які пішли проти хвилі, збудували величавий го-сподній храм св. Володимира й Ольги. Виділи ці софійська святиня здалеку, побу-дована в самому центрі українського культурного жит-тя. Храм посвятили Блаженніший Патріярх Йосиф під час своїх другіх відвідин в США. З того часу почала працювати Філія Українського Католицького Університету.

Праця у Філії УКУ в Чикаго проходить під рукою неструженого проф. Василя Маркуса, що одночасно є професором політичних наук в Лойола університеті. Цього науковця бачите не тільки за кафедрою, але й в громадській та парафії. Започаткував виклади у Філії УКУ 12 жовтня м. р. „Нарід і церква св. Володимира“ заслужений історик, декан УКУ проф. М. Чубатий. Дої проїхав перед цю аудиторію 13 професорів та доповідачів-лекторів. В близьості це професори УКУ в Римі. Різноманітні тематики доповідей в цілості привабливі, лекції-доповіді компетентні, щоб їх вивчати окремих абрибном. Слухачів в пересічному понад пів сотні, які своїм коштом оплачують видатки приїзду викладачів. Вудінок скромний, влаштований зі смаком та вигодою. В бібліотеці на полицях лежать вже видані УКУ з Риму та дещо з місцевих. Це не добрий початок нової університетської бібліотеки. Університет без бібліотеки не може існувати, нагадує о. І. Кротця, магістер Богословії, який тут як курбос заявив кімнати першого поверху. В підвалі — говорять він — побудуємо клубову залу для молоді. Андрій Гаєвський, що ішній ошкус Філії УКУ, казав на масивний будинок, який на-проти будинку УКУ, з поя-свенням, що це має являти

Надзвичайний успіх концерту...

(Закінчення зі стор. 1-ої)
зродився із дивізійного хору „Вурлака“, а тепер в ньому на 55 співаків лише 28 колишніх воїнів Української Дивізії, а решта це молодий доріст, — то годі заперечити, що воцху прикмету дисциплінованості послуху хору своєю диригентів! бачилося почерез усі точки програми, над яким диригент Ярослав Вабуняк всепо-падував при перфектному фортепіановому супроводі приятеля українців і залюбленого в українські пісні валіція Вільяма Гтона Джонса. І поміж усієї „локальної“ — американської задрості, що такого чоловічого хору, як „Гомін“ немає у 3-міській філадельфійській публі-ка нагороджувала ентузіастичними оплесками пооди-нокі точки „Гомону“ кіль-кратного першун в музич-них фестивалях в Європі. Танцювальний ансамбль — народний балет „Орліки“ захопив філадельфійську публіку своїм репрізімом і граціозним та утриманим в тоні без пересадних „акро-батичних пописів“ викона-нням хореографічних і тан-цювальних точок, так диво-вої частини ансамблю як і чоловічої, як теж і групової цілості у стилізованих народних строях при звуках своєї власної знаменитої оркестри. Спонтанні оплески призна-ня були нагородою мистец-тва виконавців точок „Ор-лика“ у висліді інтенсивної праці його керівників — хореографів Дмитра Парадіо-ла і Марії Барич.

З великим признанням і дуже тепло сприйняла теж публіка виступи міжнарод-ної слави тенора й бандури-ста Володимира Лудева, який маючи за собою понад дві тисячі виступів на сцені, теле-візії і радіо, має вироблене ім'я і під сучасну пору с од-ним із беззаперечних пропа-гаторів української пісні і музики. У другій частині Концерту Володимир Луців представив також довголіт-нього аккомпаньатора хору „Гомін“ і свогого, — валі-ція Вільяма Гтона Джонса.

Влаштуванням Концерту ансамблю СУБ у Філадель-фії займався Громадський Комітет під патронатом Від-ділу УККА. Спонузували місцеву Станція Братства кол. воїнів 1-ої Ук-раїнської Дивізії УНА і чо-ловічий хор „Прометей“ при співучасті організації СУ-МА, ТУСМ, ООЧСУ, ОЖ-ООЧСУ і Т-ва кол. воїнів УІА. Прямий вряження в цього концерту закінчались на довго в пам'яті філадель-фійської громади.

Олександр Лупський

Б. КРАВЦІВ Я. ПЕЛЕНСЬКИЙ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

наукові праці яких є по-в'язані з запальним проєк-том УНГУ — підготу-кою університетських підру-чників українства (іс-торія, література, мова), Взявши під увагу названі критерії, після одогодинно-го розгляду 8-ох опікацій, які вплинули у визначеному часі, комісія признала одо-голосо стипендію ред. Бог-данови Кравцеву та проф. Я-рославу Пеленському. Редактор Богдан Кравців репрезентує старшу генера-цію українських етних в ді-лянці українського літера-турознавства. Він запропо-нував проєкт підручника п. н. „Вступ до українського лі-тературознавства“. Прийма-ючи до уваги, що написання такого підручника буде од-ним осягом того значаю-го книгознавця і літературо-знавця, комісія рішила, при-значуючи ред. В. Кравцеву стипендію, дати тим одно-часно вислів свого подиву, признавши за його невтом-ну працю при всіх, часто невід-радіних умовах його твор-чого життя. Таке приділен-ня стипендії є одночасно під-кресленням ділом, що укра-їнський Гарвард доас пре-необхідний зв'язок із кра-дими представниками нау-ковців старшої генерації, і ре-спектує і високо цінить їх-ню працю.

Ярослав Пеленський — звичайний професор історії і-стейтовому університеті Ай-ова, від кількох років дже-реально досліджує ту добу-нашої історії, що зветься Литовсько-руським держа-вом, зокрема до часу По-дільської унії в 1668 р. Я-нтробітнік УНГУ, проф. Пеленський опрацював та-кож підручник історії Укра-їни литовсько-руського пе-ріоду.

Щоб вказати на плідні ре-спектування визначенні ети-критерії приділювали ети-критерії, треба згадати, що перед апікантів була тако-яка мова талановита, але та, але вона тепер пов'язан-на з Гарвардським універсе-том і тому її прохання не мо-же було прихильно пого-дити.

Друга група стипенді-Вплинуло шість прохаш. В склад цієї групи вхо-дять стипендія ім. Володим-ра Юрковського, Респекту-ючи волю фундатора і дета-льно розглядаючи прохання апікантів та їхні квалифі-кації, призначено що ети-критерії докторанти Наталі-Цілишук. Вона — студентка з департаменту порівняль-них літератур. Українську літературу вивчає в цілому і розвитку, а еспанську і-тольську літературу має пі-знати загально. Вона воло-діє, крім української і ая-лійської мов, ще й еспансь-кою та французькою. Вив-чає польську й італійську мови. Стипендію одержала на її есей про прозодію Та-даса Шевченка.

Друга стипендія цієї гру-пи не була приділена, бо се-ред цюгоричних учасників П'ятої Школи може з'яви-тись талановитий кандидат, кандидатка для стипенді-ї могли б перейти до Гар-варду як значущі студенти-тим багатити українське-студентське середовище то-го „ніверситету. Комісія відра-та рішення відносно цієї-типендії до вересня ц. р.

ВІДВІДУЄТЬСЯ ЗУСТРІЧ

З В. КОЛЕСНИКОМ

Нью Йорк. — З Товариства українських Інженерів Аме-рики, інформують, що за-ходо Головної Управи Тowa-риства і двох Відділів — Нью Йорку і Нью Джерсі відбу-ється в п'ятницю, 19-го жовтня ц.р. о год. 8-й вечора з приємними Українського інституту Америки зустріч з маестром Володимиром Ко-лесником та гостинний в-ступ концертного скрипаля Рафаїла Венке, при форте-піановому супроводі Томи Гринькова. Того ж вечора відбудеться відкриття ви-ставки фотографій „Минуле з років 1930-1940“ елп. ін-женера Олександра Пана-ського. Влаштуванням ви-ставки, яка триватиме до 28 жовтня, займається Богдан Цілишський.

Святий Вечір 1-го Відділу СУА в Нью Йорку

Нью Йорк. — З святом Різдва Христового пов'язані такі прекрасні традиції і звичаї, які плекав і плекав український нарід від давніх часів в Україні і за її кордо-нами. Перший Відділ СУА в Нью Йорку рік річно влашту-ює різдвяні імпрези для сво-го членства, громадянства і молоді, навізуючи до цих власне традицій і звичаїв.

12-го січня 1974 р. влаш-товано в доміві СУА „Свя-тий вечір“ з участю запро-шених гостей з інших Відді-лів СУА, а зокрема молоді. Голова Відділу, Леся Гой, відкрила свято молитвою, привітала гостей та попроси-ла до слова імпрезову ре-ферентку Лілію Магун, яка від-читала свої власні спомини з Свят-Вечора, що особисто переживала з батьками в Гернополі. Після доповіді усі відпочили просярою, взаїм-но жадуючи собі побажання.

Під час вечери відбулася теж історична програма, яку під-готувала і нею проводила іх-тихова референтка, Е. Ва-чик. Виконавцями програми були діти членок Відділу: Андрій Сидор, Люба Весо-люська, Ірина Яримович, Алла, Наталя та Михайло Ве-оловські. На закінчення першої частини відіграв на-ланду декілька колядок І-

гор Магун. В другій частині був виступ св. Миколая у виконанні Олі Сливки. Під кінець програми діти одер-жали від св. Миколая подар-унки. На закінчення про-грами присутні зложили ще-дру „коляду“, признаючи на суспільні цілі Відділу.

Організаційна референтка Округної Ради Мирослава Бонка привітала присутніх. Вона висловила признання для і Відділу СУА за так гарно zorganizований вечір, інформуючи, що сіно, яке знаходиться на святочному столі під скатертю, на якій стояли, у гудульській вазі колоски пшениці, колюч, та свічки, походять з України. Його одержано в посилці з Перемішля перед самим святом. На цьому закінчено офіційну частину Святого Вечора. Закриваючи вечір, голова Леся Гой подякувала всім референткам за їх труд у підготві свята. Господар-кою референткам: К. Гаври-люк, Мікашук, Р. Врожині — за смачні страви. Рівнож по-дякувала усім гостям за зве-личення свята своєю при-сутністю.

Марія Мотиль Пресова реф. і Відділу СУА в Нью Йорку

Володимир КИШ

П. ЛУПКА

МАРИЯН

ШАШКЕВИЧ

Тема 1

Jersey City, N.J. 07303

КОНВЕНЦІЙНІ ДЕЛЕГАТИ Й ДЕЛЕГАТКИ УНСОЮЗУ! СТАТУТ УНС ВИМАГАЄ, ЩОБ КАНДИДАТ НА ДЕЛЕГАТА „ВИЯВИВ АКТИВНУ УЧАСТЬ В ОРГАНІЗАЦІЙНІЙ ТА РОЗВИТКОВІЙ ПРАЦІ УНС”, А 80-РІЧНА ТРАДИЦІЯ ВИМАГАЄ ВІД КОЖНОГО ДЕЛЕГАТА ПРИДБАТИ ПЕРЕД КОНВЕНЦІЄЮ ЩОНАЙМЕНШЕ „ДЕЛЕГАТСЬКУ ДЕСЯТКУ” НОВИХ ЧЛЕНІВ УНС. ПОДБАЙТЕ ПРО НЕЇ НЕГАЙНО!

В Чикаго відбувся вечір Випускників ...

(Закінчення зі стор. 1-01.)
викладаються українознавчі курси, які ще далі зменшуються. Про це соромно заявляв присутній мобілізувати українську молоді до педагогічних курсів та інших вищих програм українознавчої освіти (курси на Ілліноїському та Чиказькому Університетах і викладачі філії Українського Католицького Університету). В. Маркус пригадав брак українського голови і авторитету в світових справах, що ми можемо надолужити інтелектом і освітою. А можливість наукової праці та наукових впливів українці мають.
Професор Семчин від себе й присутніх викладачів висловив признання випускникам і студентам за їхню працю в науці і зацікавленість у вивченні української мови, а також при американських університетах. За переконання і в товариських розмовах та гуртовою піснею закінчився цей вечір.

КОНЦЕРТОВЕ ТУРНЕ
під патронатом КОМІТЕТУ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ
солостка
Київської Опери
ГАННА КОЛЕСНИК
меццо-сопрано
фортепіановий супровід
Володимир Ратушний

КОНЦЕРТИ	ВЛАШТУЮТЬ МІСЦЕВІ ВІДДІЛИ КУК
РЕДЖАНА:	середа, 27 березня, год. 7:30 веч. Зал УНО
ОСКАТУН:	п'ятниця, 29 березня, год. 7:30 веч. Дім Молоді
КАЛГАРИ:	неділя, 31 березня, год. 3:00 по пол. Calgary Jubilee Auditorium
ЕДМОНТОН:	п'ятниця, 5 квітня, год. 8:00 веч. Аудиторія Катедр св. Івана
ВАНКУВЕР:	неділя, 7 квітня, год. 3:00 по пол. The Queen Elizabeth Playhouse

КОНЦЕРТОВЕ ТУРНЕ УКРАЇНСЬКИХ ЕВРОПЕЙСЬКИХ АНСАМБЛІВ (СУБ) З ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ під ласкавим патронатом Ради для Справ Культури при СКВУ, УККА й КУК

Хор „Гомін”
Диригент ЯРОСЛАВ БАБУНЯК. Акомпаньатор ВІЛЬЯМ ДЖОНС
Хор „Гомін” першун численних Міжнародних Фестивалів і т. д. — Носій української пісні в Європі останніх 20 років.

Народний балет „Орлик”
Хореографи: ДМИТРО ПАРАДЮК і МАРІЯ БАБИЧ
„Орлик” першун численних Міжнародних Фестивалів і т. п. Гідний представник українського танку в Європі за останні чверть століття.

Володимир Луців
(Гість-артист)
міжнародної слави тенор і бандурист

ПОНКЕРС — у ВІСНОК, 26-го БЕРЕЗНЯ 1974 р., о год. 7-й вечора
Зал: ЗАПРАНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ
301 Pallade Avenue, Yonkers, N.Y.
ПІТТСБґ — у СЕРЕДНЬ, 27-го БЕРЕЗНЯ 1974 р., о год. 7:30 вечора
Зал: CARNEGIE MUSIC HALL, Forbes Ave., Oakland, Pittsburgh, Pa.
КЛІВЛЕНД — у П'ЯТНИЦЮ, 28-го БЕРЕЗНЯ 1974 р., о год. 7:30 вечора
Зал: PARKMAN SENIOR HIGH SCHOOL AUDITORIUM,
6235 West 54th Street, Parma, Ohio
ДЕТРОЙТ — у СУБОТУ, 30-го БЕРЕЗНЯ 1974 р., о год. 7:30 вечора
Зал: FITZGERALD HIGH при вул. Ryan у WARREN, Michigan
ЧИКАГО — у НЕДІЛЮ, 31-го БЕРЕЗНЯ 1974 р., о год. 3-й по пол. і 7-й веч.
Зал: CHOPIN SCHOOL AUDITORIUM, Rice & Western Aves., Chicago, Ill.
Квитки вступу можна набувати в кожній театральній залі у день концерту, як також наперед в українських конгресах, крамницях, тощо.

ДВІ ОБРАЗОТВОРЧІ ВИСТАВКИ ОМУА

(Закінчення зі стор. 2-01)
кого в кутку поперечної стіни. Але ще одна абстрактна олія, хоч зовсім вільна з декоративних прикмет, але насичена неймовірно згущеною грою кольорів сепії й умбрі та інших бронзованих, іноді притиснено золотистих кольорів. Ці абстракти мають розмах і випрацювання, це радше вступ до чогось нового, ніж невисловленого, наче перший, але до сить певний уже крок до чогось нового і ще невідомого.
Одна коротка виставка стіна заскакувала нас несподіванкою. Коли зближалась до неї, ще з деякої віддалі, здавалося, що дивиться на ніжко стосовані постімпресіоністичні, пунтильні, майже ліричні своїм настроєм, олійні картини, наче б у типі, скажімо, Сінґа. Проте, коли ви підійшли повільно, щоб розглянути цю несподівану пунтильну техніку виставлених полотен, чекала вас велика несподіванка. Цих 8 полотен — це зовсім не пунтильною технікою виконані картини, і кольоровими явками, шпигати стебнікою, з великою точністю у світлотіні вишиваючого образу. Значно, що не-

ВІДДІЛ ОБ'ЄДНАННЯ ПРІХИЛЬНИКІВ
ВИЗВОЛЬНОГО БОРОТЬБИ УКРАЇНИ в НЬО ЙОРКУ
запрошує на
ВЕЧІР
що відбудеться
в суботу, 30 березня 1974 р.
в ЛІТЕРАТУРНО-МУЗЕЙНОМУ КЛУБІ
під ч. 149, при Другій Авеню
на тему:
СПРАВА СОЛЖЕНИЦІНА
1. Солженіцин, дисидентський рух в СРСР і світова оцінка — **МАРТА СКОРУПСЬКА**;
2. Архивна справа Солженіцина — **МИКОЛА ГАЛІВ**;
3. Ідеологічні позиції Солженіцина — **РОМАН БОРКОВСЬКИЙ**.
Після доповідей — ЗАПИТИ й ДИСКУСІЯ
Початок — 6-та година вечора
УПРАВА ОПЕВУ

Український Спортовий Клуб Нью Йорк
33 East 7th Street, NEW YORK, N. Y.
Субота, 30-го березня 1974 року
Година 7-ма веч.
НАДЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
На порядку нарад: інвестиція грошей з продажі ілюстр., різні справи.
Якщо в означеній годині не явиться приписана статуту кількість членів (25%), то Надзвичайні Загальні Збори відбудуться пізніше, т. є. о годині 7:30 веч. в тому самому приміщенні і з тим самим порядком нарад без огляду на кількість присутніх.
Просимо на ці важливі збори прийти точно в означеній годині.

Володимир Запаранюк переобраний ...

(Закінчення зі стор. 1-01)
Зайняти квоту та здобути фінансову нагороду. Слідуючим щодо кількості нових членів в Окрузі є 271-й Відділ в Елмайра з 18 новими членами та 484-й Відділ в Ютіці з 12 новими членами. Сім Відділів зорганізували від 9-1 члена.
Заплановані святкування для відзначення 80-ліття „Свободи” не могли відбутися, але є старання, щоб в біжучім році відзначити 80-ліття УНСОЮЗУ та „Свободи” разом.
На пропозицію Карла Кобіто за його жевтвенну організаційну працю в минулому році, яка увінчалася великим успіхом — 92 нові члени. Він здобув третє місце у точковій системі на цілу організацію у величній Відділ від 151 і більше членів та увійшов до Клубу Заслужених Союзників, за що йому вручено плакату

До Управи Округу, крім В. Запаранюка, що увійшов: Іван Пігулак — почесний голова, Олександр Гадз — почесний член, перший заступник голови — Іван Чоло, другий заступник — Тоддів Гербовий, секретар — Ярослав Сенишин, екарбник — Микола Велич, культурно-освітній референт — Микола Павлів, спортовий референт — Ярослав Мартинюк.
Контрольна Комісія: Іван Піндус, Карло Кобіто і Ярослав Величю.
Головний касир Уляна Дячук відмітила, що УНС був заснований 80 років тому для культурного й національного піднесення громади в Америці. Впродовж своїх існування, він являвся із своїх завдань. Сьогодні

Український Народний Дім
140 Prospect Avenue, Irvington, N.J.
повідомляє, що
РІЧНІ ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
ЗІ ЗВИЧАЙНИМ ПОРЯДКОМ НАРАД
— відбудуться —
в суботу, дня 30-го березня 1974 року
о год. 8-й вечора
у власному приміщенні
Проситися всіх Членів прийти обов'язково. Особистих повідомлень, згідно з рішенням Надзвичайних Загальних Зборів посылати не будемо.
УПРАВА

Також у Канаді нестача паперу

Оттава. — Канадський федеральний уряд асигнував 500.000.000 доларів на дослідження і вивчення положення, що створилося у зв'язку з застрашеним браком газетного паперу. Нью Йоркський відділ канадської компанії „Інтернешнел пейпер” та золоту зірку. В. Оріховський з'ясував також завдання передконвенційної компанії і виясвив намічені організаційні винагороди.
Опісля відбулася дискусія, в якій взяли участь: Яковенко, Павлів, Кобіто. Затворкено організаційні справи, кошти нового будинку УНСОЮЗУ, приділення стипендій і т. п.
По внесенні деяких конвенційних пропозицій, о. Б. Смик подякував за участь в нарадах і молитвою закінчив Збори.

С. П. МИХАЙЛО ЯБЛОНСЬКИЙ
нар. 1893 р. в селі Фільварка, повіт Залозький, Україна, член 64-го Відд. УНС в Пасейку.
НАРАСТАЄ був відправлений в неділю 24-го березня в похоронному заведенні Mc Netney & Barnard Clifton, N. J.
ПОХОРОН в понеділок 25 березня з того ж пох. заведення о год. 9-й ранку до церкви св. о. Михайла в Пасейку, Н. Дж. в опісля на цвинтар Cedar Lawn, Paterson, N. J.
В глибокому смутку:
дружина — Анастасія
син — Михайло з дружиною
Джован
нуки — Михайло, Данило, Тарас, Трені, Теодозій
сестри — в Україні
Родина Бабош і Мем'я
та близькі і дальні Родина в Америці й Україні

В Сороковий День Смерті
С. П. ІВАН ЛУЧКОВА
буде відправлена
ЗАУПОКИНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ
в суботу, 6-го квітня 1974 року
о 8-й год. ранку
в соборі св. Йосафата в Торонті, Канада
Дружина — ВОЛОДИМИРА
з дітьми: МАРІО і ЮРІЄМ
Замість квітів на могилі Дорогих нам
ЛЮБИ ШОТ з ІВАШКІВ
ОЛЬГІ ТАРАТУЛІ з НІМИЛОВИЧІВ
на Фонд Блаженішого Архипіскупства Кип Посифа
50.00 доларів злочини
СВІТІ І СТЕФАНІ ГУТОВИЧ

SI COPY. 1-01

W. J. H. M. VAN DER WERF